

PROJEKT

KRAWIEC

„Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec”

MODEL WSPÓŁPRACY

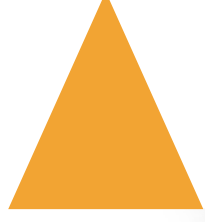

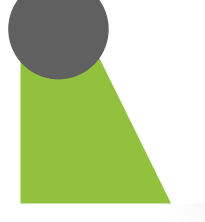

szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec

WTMIWT POLITECHNIKA ŁÓDZKA:

dr inż. Magdalena Owczarek
dr Marta Miaskowska
dr inż. hab. Marcin Barbuski, prof. uczelni
dr hab. Michał Puchalski, prof. uczelni

CKZIU SOSNOWIEC:

mgr. inż. Elżbieta Czernik
mgr inż. Anna Fąfara
mgr. Edyta Cyganek

- **Wprowadzenie** ↵
- **1 | Ścieżka edukacyjna** ↵
- **2 | Model dobrej współpracy** ↵
- **3 | Przygotowanie zawodowe a realia rynku** ↵
- **4 | Struktura dobrej współpracy** ↵
- **5 | Pilotażowa realizacja współpracy WTMiWT PŁ- CKZiU Sosnowiec** ↵
- **Podsumowanie** ↵
- **Załączniki** ↵
- **Recenzja eksperta** ↵

Prof. dr hab. inż. Katarzyna Grabowska
**DZIEKAN WYDZIAŁU TECHNOLOGII
MATERIAŁOWYCH I WZORNICTWA TEKSTYLIÓW
POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ**

Szanowni Państwo,

Pragnę wyrazić wielką radość i dumę w związku z realizowanym projektem „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec” na naszym Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej (WTMiWT PŁ). Nie jest to pierwsze i jedyne działanie naszego wydziału w obszarze współpracy ze szkołami zawodowymi. W latach 2019-2021 realizowaliśmy dwa tego typu projekty: „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej tekstylno-odzieżowej dla zawodu technik przemysłu mody” oraz „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej poligraficzno-fotograficzno-reklamowej dla zawodu technik organizacji reklamy”.

Jednym z głównych zadań Politechniki Łódzkiej jest odpowiednie przygotowanie studentów tak, aby w pełni odpowiadało ono na potrzeby współczesnego rynku pracy. Nie bez znaczenia jest fakt, iż zależy nam na pozyskaniu absolwentów szkół średnich, którzy kreują swoją ścieżkę zawodową od Szkoły Branżowej I stopnia i poważnie myślą o swoim dalszym rozwoju. W ten sposób kształtujemy studenta, który posiada już podstawy wykształcenia zawodowego, osiągając spektakularne efekty.

Nasze kierunki studiów praktycznych, w tym Wzornictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody, przygotowane są do kształtowania absolwentów, którzy zwiążą się z pracą w branży. Współpracujemy z wieloma firmami z branży oraz powołaliśmy Radę Biznesu Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów, która pozwala na integrowanie środowisk nauki i edukacji ze sferą praktyki życia gospodarczego, społecznego i naukowego – badawczego. Kształcenie naszych absolwentów w kooperacji z przemysłem i szkołami zawodowymi stanowi najlepszy model współpracy i rokuje na budowanie sztabu gruntownie wykształconych specjalistów w obliczu dynamicznie zmieniających się technologii, innowacji i potrzeb rynku.

Jestem przekonana, że te pierwsze kroki uczniów szkół zawodowych stawiane w świecie przemysłu mody, to dopiero początek ich zawodowej ścieżki i zainspirowani warsztatami na naszym wydziale będą sięgać po kolejne szczeble tej ścieżki, aż po progi naszej uczelni, aby stać się wizytówką tej branży.

mgr inż. Elżbieta Czernik
**DYREKTOR CENTRUM KSZTAŁCENIA
ZAWODOWEGO I USTAWICZNEGO
W SOSNOWCU**

Jednym z kluczowych zadań szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe jest przygotowanie uczących się do wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na dynamicznym rynku zatrudnienia.

Zadania podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają, między innymi wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

Zmiany te wymuszają potrzebę ciągłego dostosowywania kwalifikacji i kompetencji zawodowych oraz wypracowywania indywidualnych strategii kształtowania i realizowania karier zawodowych. System szkolnictwa zawodowego powinien bezustannie monitorować, nie tylko zmiany natury technologicznej i oczekiwania pracodawców, ale też uwzględniać najnowsze tendencje w dziedzinie metodyki.

Zadania te skłaniają do poszukiwania innowacyjnych rozwiązań pozwalających na podniesienie jakości kształcenia, w tym nawiązania współpracy i wymiany wiedzy oraz doświadczeń pomiędzy szkołami, a uczelniami prowadzącymi kształcenie w branżach przemysłu.

Przykładem takiego rozwiązania jest kooperacja pomiędzy Branżową Szkołą I Stopnia Nr 9 Rzemieślniczo-Artystyczną w Centrum Kształcenia

Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu (CKZiU w Sosnowcu) z Politechniką Łódzką - Wydziałem Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów w ramach realizacji projektu „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec” współfinansowanego przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego z Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (PO WER).

Wspólne działania szkół zawodowych z uczelniami wyższymi przekładają się na wyrazistą wizję zawodową absolwentów, przyszłych pracowników branży mody. Już na poziomie szkoły branżowej uczniowie mogą sprawdzić, jak wygląda edukacja na wyższym szczeblu, co pozwala im bardziej świadomie podejmować decyzje o dalszej edukacji i podjęciu pracy. Praktyczne działania pomiędzy podmiotami systemu edukacji, w tym zajęcia dla uczniów prowadzone przez wykładowców uczelni, szkolenia dla nauczycieli oraz doposażenie pracowni, przekładają się na podniesienie poziomu kształcenia zawodowego i lepsze przygotowanie młodzieży do wejścia na rynek pracy oraz samozatrudnienia.

PROJEKT

Celem projektu jest opracowanie i upowszechnienie rozwiązań w zakresie współpracy uczelni ze szkołą zawodową w obszarze kształcenia w zawodzie KRAWIEC. Model ten będzie mógł służyć innym uczelniom i szkołom zawodowym kształcącym w branży przemysłu mody w tym zawodzie.

KSZTAŁCENIE PRZEZ INSPIROWANIE

Składam w Państwa ręce opracowanie, które będzie mogło służyć wielu uczniom i szkołom zawodowym, kształcącym w branży przemysłu mody w zawodzie KRAWIEC. Model ten został wypracowany dzięki przeprowadzeniu pilotażowych zajęć w ramach projektu „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec” na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej dla uczniów Branżowej Szkoły I stopnia Nr 9 Rzemieślniczo-Artystycznej w CKZiU w Sosnowcu. W partnerstwie z powyższą szkołą udało nam się osiągnąć główne cele projektu, ale również uzyskaliśmy spektakularne efekty, które pokazały zmianę myślenia młodzieży o zawodzie KRAWIEC.

Pokładam ogromną nadzieję w upowszechnieniu tych rozwiązań, abyśmy wspólnie mogli na nowo zbudować silną pozycję zawodu KRAWIEC, kiedyś popularnego i w obecnych czasach znów pożądanego. Po przeprowadzeniu pilotażowych warsztatów z młodzieżą wyłoniła się główna myśl, która stała się mottem: „Kształcenie przez inspirowanie”. To właśnie inspirowanie młodych ludzi, poprzez pokazywanie warunków pracy na uczelni i ciekawych ludzi z pasją, pozwoliło im dostrzec sens i wartość zawodu KRAWCA. W zderzeniu z nowoczesnymi technologiami cyfrowymi, zawód ten nabrał zupełnie innego wymiaru w oczach młodzieży. Dostrzegli oni perspektywę swojego rozwoju. Odkryli, że jest wiele ciekawych kierunków w zakresie projektowania i tworzenia produktów tekstylnych - odzieżowych. Jest to nie tylko praca w systemach komputerowych typu CAD, w których mogą budować konstrukcje oraz wirtualną wizualizację w przestrzeni cyfrowej oraz na wirtualnym awatarze, ale również skanowanie sylwetki, poznanie technologii włókienniczych, metod badania tekstyliów, barwienia, nadruków oraz cyfrowych haftów na własnoręcznie wykonanych pufach, bluzach, T-shirtach i maseczkach. Największą frajdą dla młodzieży była dokumentacja fotograficzna podczas samodzielnej sesji zdjęciowej. Ogromnym przeżyciem było doświadczenie podczas profesjonalnej sesji zdjęciowej realizowanej we współpracy z ekipą stylistów, modelek i fotografów. Uczestnicy projektu zapoznali się również z podstawami przedsiębiorczości, a także odwiedzili firmę odzieżową i muzeum włókiennicze.

Śmiało można powiedzieć, że ten projekt to ogromna możliwość rozwoju dla młodzieży. Przystępując do programu mieliśmy założenie, aby pokazać uczniom interdyscyplinarność w branży przemysłu mody oraz możliwości współczesnych technik i technologii cyfrowych w tym obszarze. Dobrze przygotowanie do zawodu KRAWIEC, zgodne z potrzebami współczesnego rynku pracy wraz ze zmieniającymi się warunkami gospodarczymi wymaga stałej współpracy z przemysłem. W świetle globalnych zmian rynkowych oraz zrównoważonego rozwoju, edukacja jest zobowiązana do ewoluowania względem tych zmian w zakresie metod przygotowania uczniów do wykonywania danego zawodu.

Najbardziej pożądana ścieżka rozwoju zawodowego w ramach edukacji może być realizowana na kilku poziomach, począwszy od szkoły branżowej I stopnia, poprzez szkołę branżową II stopnia oraz technikum, aż po studia na uczelni wyższej. Bardzo istotne jest, aby wszystkie instytucje edukacyjne, w obrębie danej grupy zawodowej, wypracowały kompatybilny system edukacji, a każdy kolejny jego poziom odpowiednio rozwijał współczesne przygotowanie do zawodu.

Opracowywanie i wdrożenie modelu współpracy szkół różnego szczebla jest szansą na uwspółcześnienie mechanizmów edukacji względem nowych potrzeb zawodowych. Dobre praktyki wypracowane w ramach projektu mogą być wykorzystane, we fragmencie lub w całości, w celu budowania współpracy między daną szkołą a uczelnią na miarę ich potrzeb i możliwości.

Kluczowe elementy opracowanego modelu w postaci przedstawionych warsztatów dla młodzieży, ale również doskonalenia dla nauczycieli oraz materiałów metodycznych w zakresie wybranych technik i technologii, stanowią bazę do wykorzystania do procesu uczenia się na poziomie branżowym, wzbogacającą podstawę programową. Przedstawione propozycje poszerzą perspektywę zawodową przyszłych krawców w zakresie świadomego traktowania wszelkich, profesjonalnych działań, łącznie z odpowiedzialnością za ich wpływ na środowisko i klienta – konsumenta odzieży (aspekty materiałowe, estetyczne itp.) oraz uzupełnią umiejętności zawodowe o działania projektowo-promocyjne i zachęcą uczestników do działań przedsiębiorczych, np. otwierania własnych firm krawieckich.

Dokument prezentuje uniwersalny schemat współdziałania jednostek edukacyjnych, oparty na analizie branżowej, ocenie i perspektywie współpracy z rynkiem. Proponowany model pozwoli przygotować zarówno szkoły branżowe jak i uczelnie, do właściwego wykorzystywania zasobów edukacyjnych tak, aby absolwent szkoły branżowej był dobrze przygotowany do aktualnych potrzeb rynkowych, ale też uwzględniał możliwość poszerzania wiedzy, umiejętności i kompetencji na kolejnych szczeblach edukacji.

Dr inż. Magdalena Owczarek
KIEROWNIK PROJEKTU

Zespół realizacji projektu po stronie Lidera
Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa
Tekstyliów Politechniki Łódzkiej (WTMiWT PŁ):

KIEROWNIK PROJEKTU
dr inż. Magdalena Owczarek

SPECJALISTA DS. FINANSOWYCH
Anna Wilanowska

**SPECJALISTA
DS. ADMINISTRACYJNYCH**
mgr inż. Agata Poniecka

**SPECJALISTA DS. PRZETARGÓW
I ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH**
mgr inż. Elżbieta Owczarek

KADRA DYDAKTYCZNA PŁ:

Prof. dr hab. inż. Małgorzata Matusiak

Dr Monika Malinowska-Olszowy, prof. uczelni

Dr hab. inż. Marcin Barburski, prof. uczelni

Dr hab. Michał Puchalski, prof. uczelni

Dr hab. inż. Sławomir Sztajnowski, prof. uczelni

Dr inż. Agnieszka Cichocka

Dr inż. Magdalena Kłonowska

Dr inż. Edyta Matyjas-Zgondek

Dr inż. Magdalena Owczarek

Dr inż. Aleksandra Rutkowska

Dr inż. Waldemar Machnowski

Dr Anna Szumigaj-Badziak

Dr Marta Miaskowska

Dr Maciej Jabłoński

mgr inż. Agata Poniecka

Zespół realizacji projektu po stronie Partnera
Centrum Kształcenia Zawodowego
i Ustawicznego w Sosnowcu (CKZiU Sosnowiec):

KOORDYNATOR PROJEKTU
mgr Anna Kowalska

SPECJALISTA DS. FINANSOWYCH
Joanna Skakuj

KADRA DYDAKTYCZNA CKZIU:

mgr inż. Elżbieta Czernik

mgr Aneta Gajos

mgr inż. Anna Fąfara

mgr Edyta Cyganek

mgr Piotr Strugała

Mykhalo Mosiy

1 | Ścieżka edukacyjna

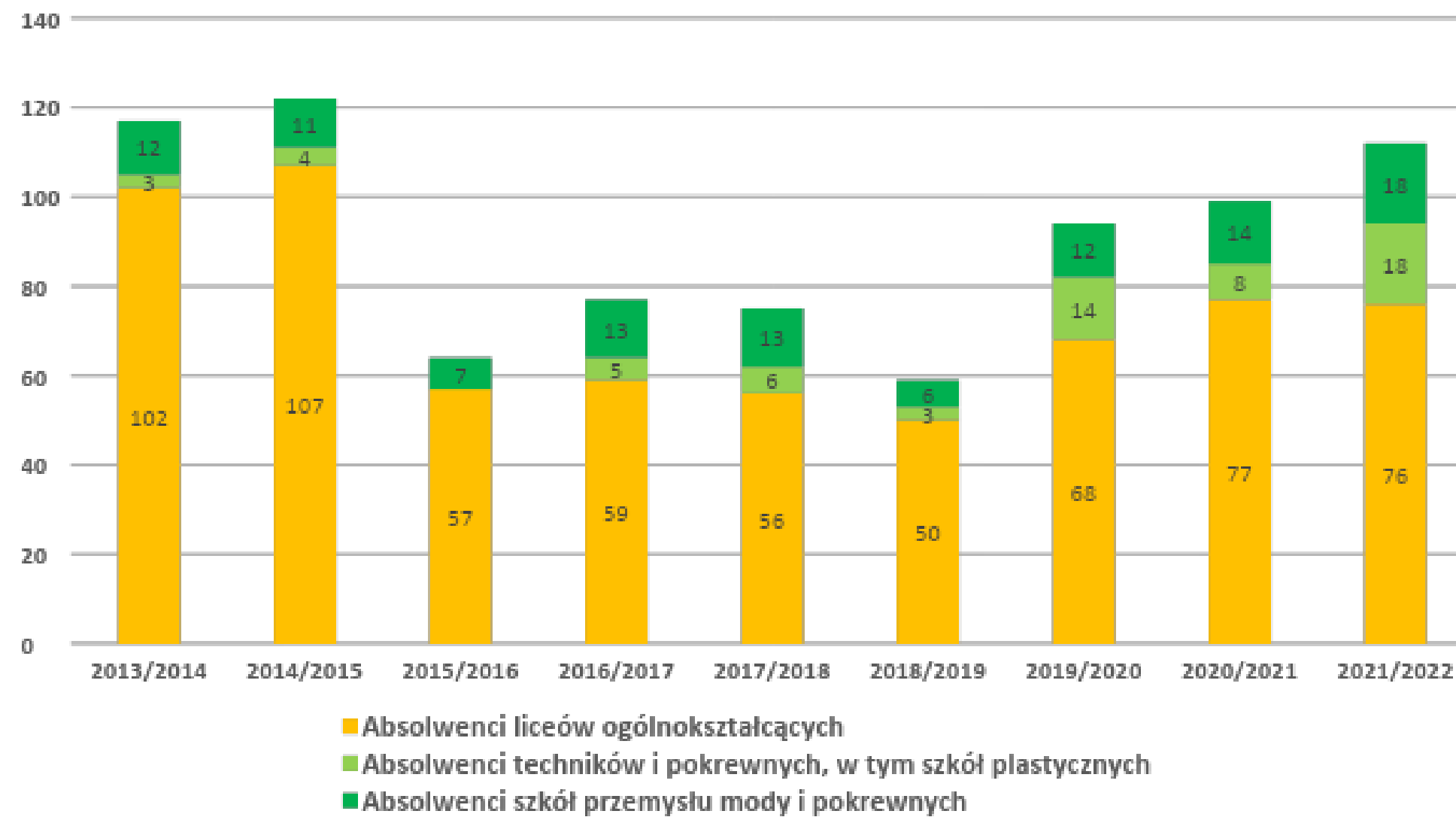
Współczesny rynek pracy wskazuje na zapotrzebowanie na pracowników w analizowanym zawodzie i zgodnie z danymi GUS za rok 2021 „Robotnicy produkcji odzieży i pokrewni – kod zawodu 751” stanowili 0,5% wśród poszukiwanych pracowników wszystkich zawodów w Polsce. Przygotowanie do pracy w ramach edukacji może być realizowane na kilku poziomach, w tym na studiach na uczelni wyższej. W ramach opracowania przeprowadzono analizę naboru na studia na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej. W analizie ścieżki edukacyjnej wzięto pod uwagę potrzebę pogłębienia edukacji w zakresie wyuczonego zawodu, uwzględniając chęć podjęcia studiów na uczelni u absolwentów szkół przemysłu mody i szkół odzieżowych. Przeanalizowano również jaką liczbę nowoprzyjętych studentów na kierunki Włókiennictwo

i przemysł mody oraz Wzornictwo stanowią absolwenci szkół ogólnokształcących, którzy zdecydowali się podjąć edukację w zawodzie dopiero na trzecim poziomie kształcenia. Analizę przeprowadzono od roku akademickiego 2013/2014 na kierunkach Włókiennictwo, Włókiennictwo i przemysł mody oraz Wzornictwo (specjalności: Architektura Tekstyliów, Architektura Ubioru, Komunikacja Wizualna i Techniki Druku) i uwzględniono przyjętych absolwentów szkół kształcących w analizowanym zawodzie.

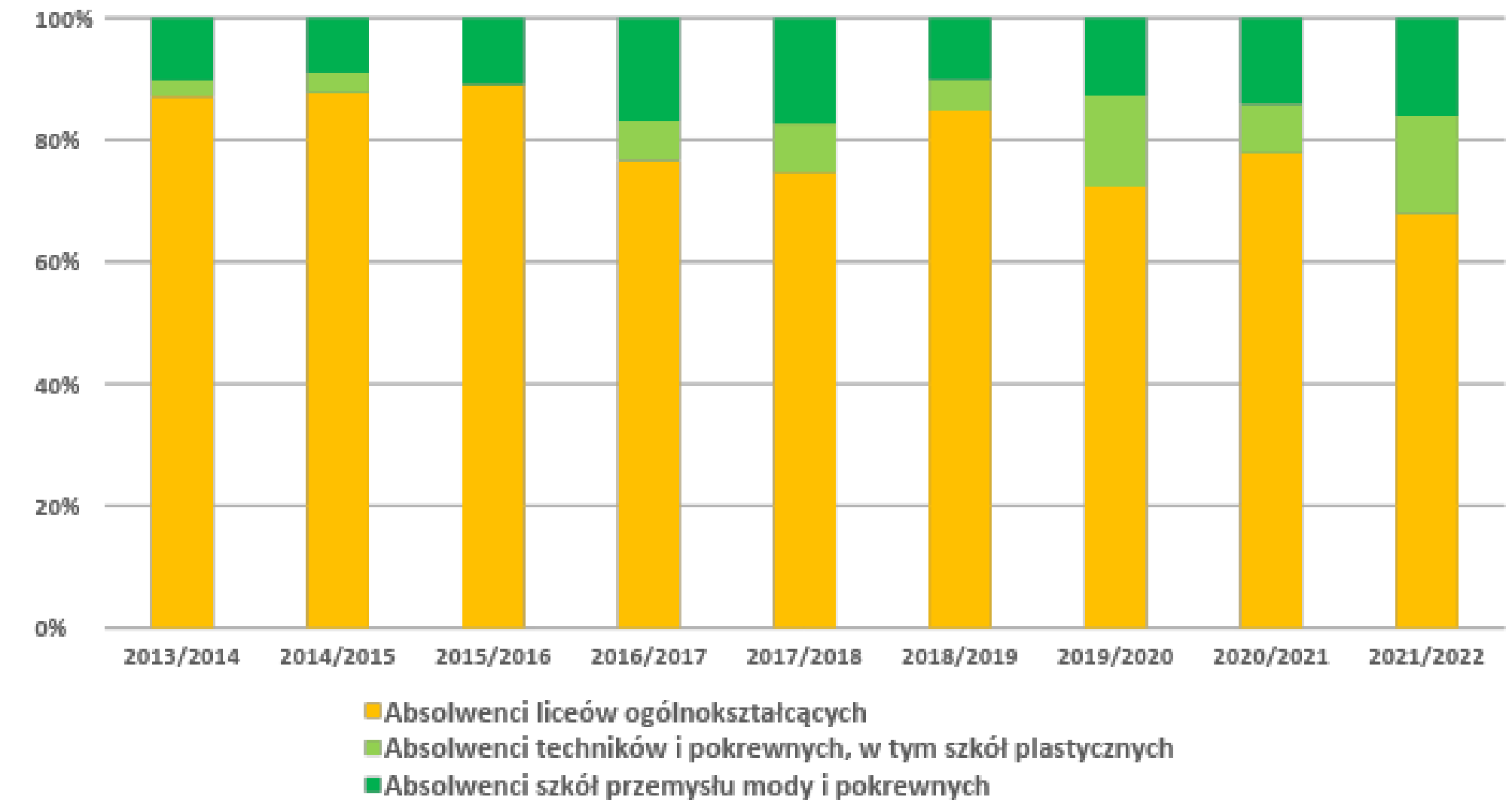
Na kolejnych wykresach zaprezentowano dane liczbowe z podziałem na rekrutacje do roku akademickiego 2021/2022.

Liczba studentów przyjętych na kierunki:
Wzornictwo, Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody
z podziałem na rodzaj szkoły, której są absolwentami

Procentowy udział absolwentów poszczególnych szkół
w ogólnej liczbie studentów przyjętych na kierunki:
Wzornictwo, Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody

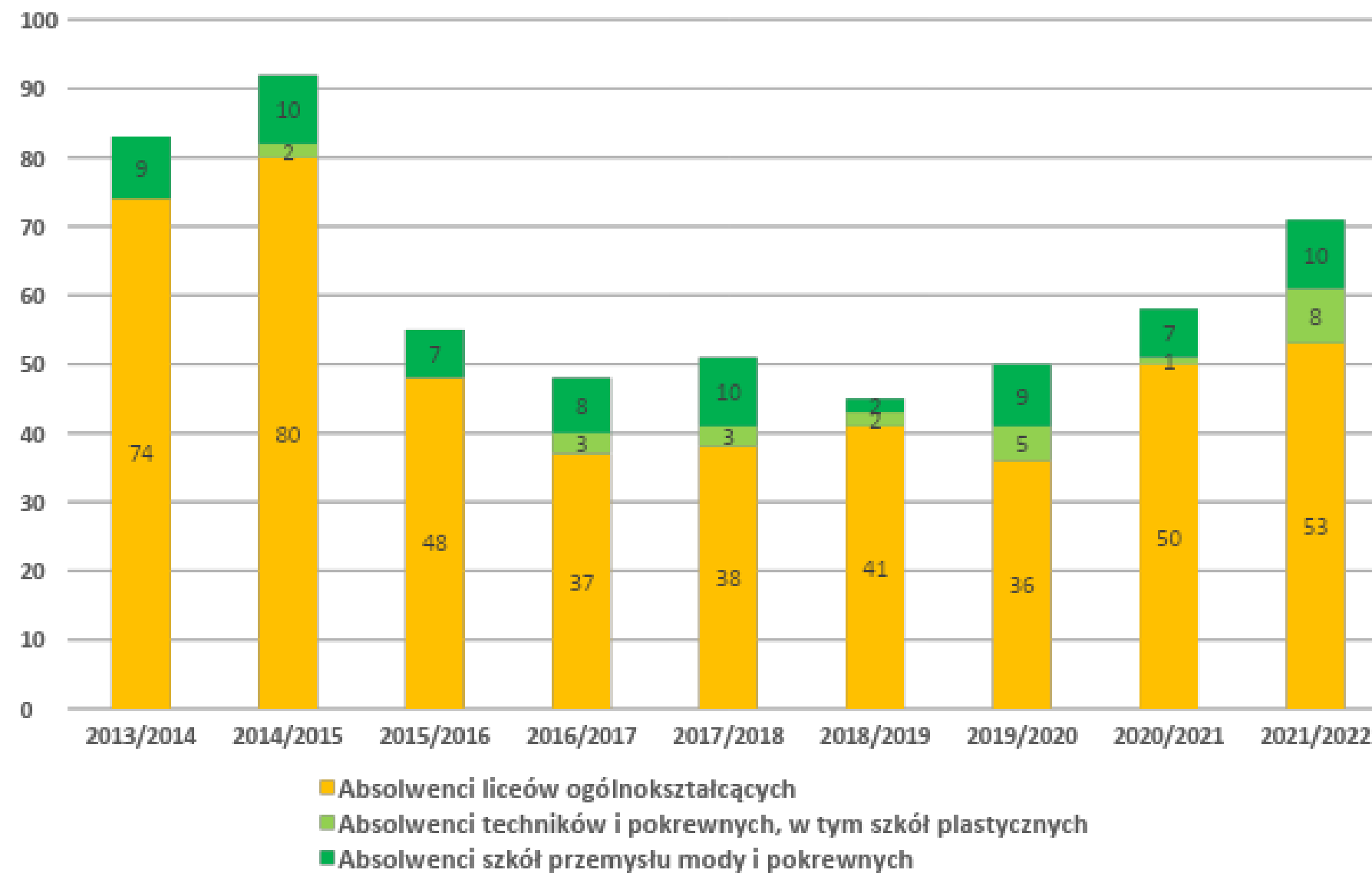

Liczba studentów przyjętych w latach 2013/14 do 2021/22 na kierunki: **Wzornictwo, Włókiennictwo** oraz **Włókiennictwo i przemysł mody** na **Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej** w ostatnich 3 latach wskazuje tendencję wzrostową do poziomu ponad 100 osób. Obserwujemy również zwiększone zainteresowanie kształceniem na tych kierunkach wśród absolwentów szkół przemysłu mody, techników i szkół plastycznych. Procentowy rozkład liczby absolwentów z tych szkół wzrasta do poziomu ponad 30% przyjętych studentów. Jest to bardzo pożądana ścieżka kształcenia specjalistów począwszy od szkoły branżowej.

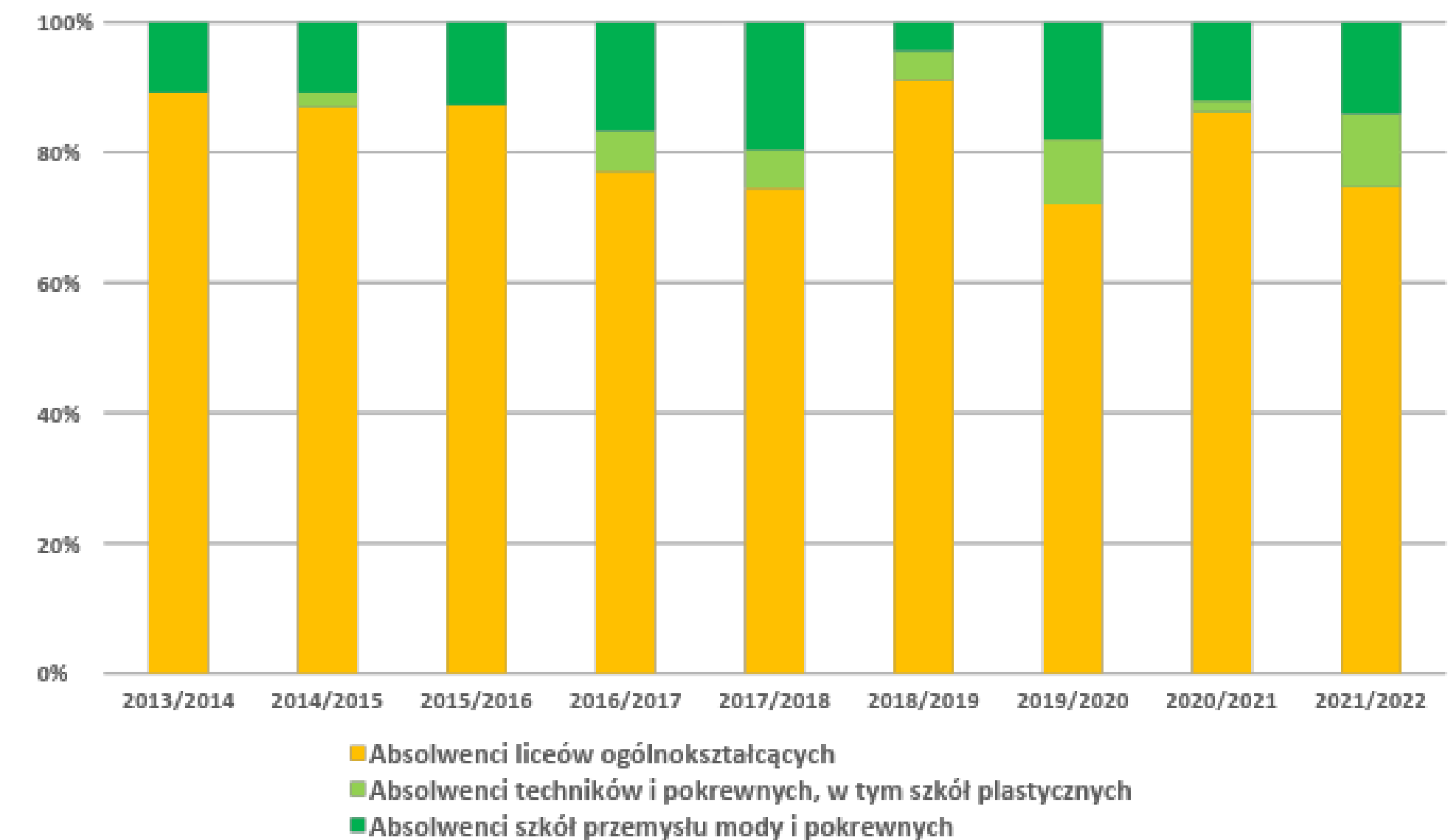

Liczba studentów przyjętych na kierunek **Wzornictwo** z podziałem na rodzaj szkoły, której są absolwentami

Procentowy udział absolwentów poszczególnych szkół w ogólnej liczbie studentów przyjętych na kierunek **Wzornictwo**

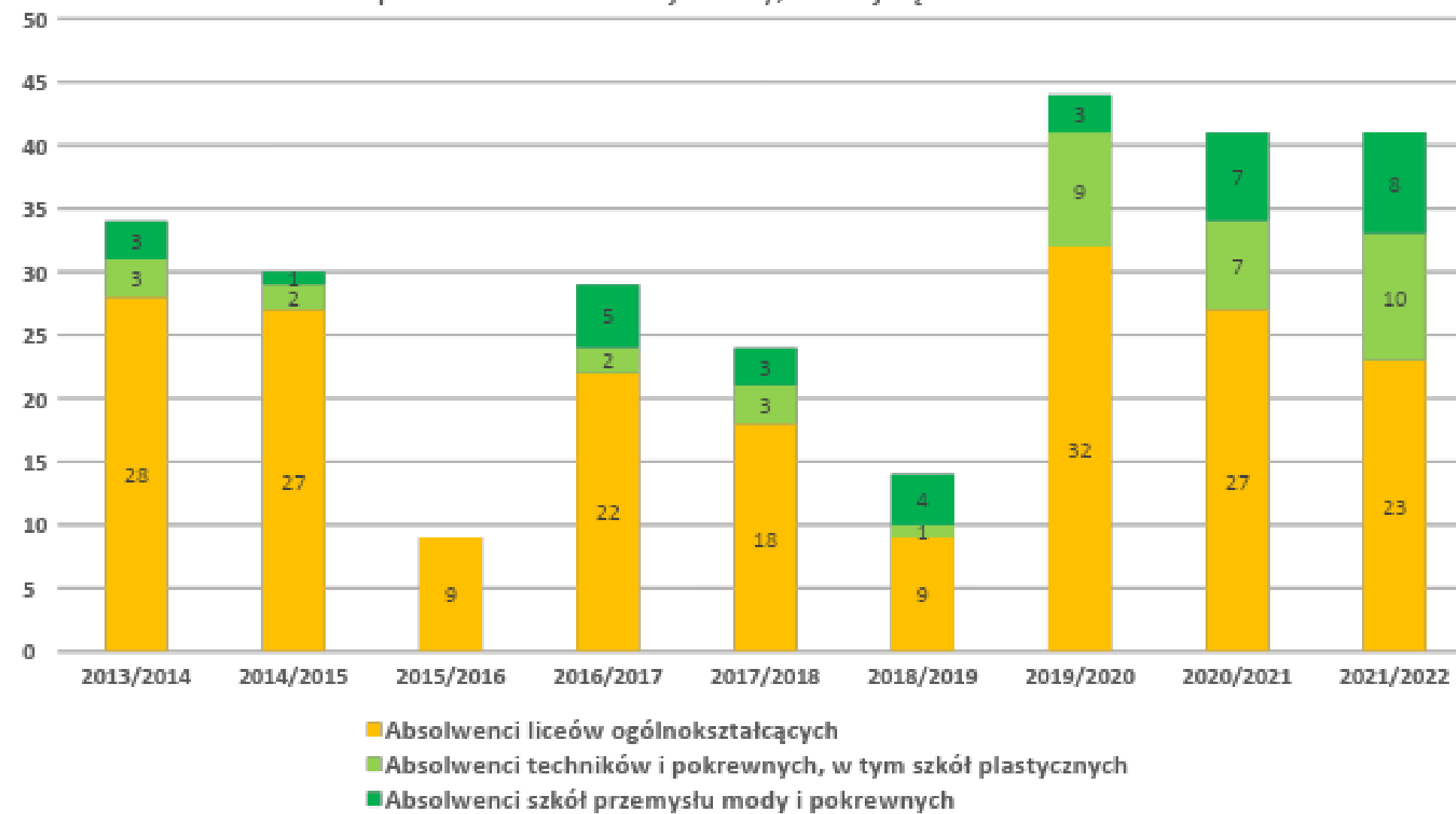

Liczba studentów przyjętych w latach 2013/14 do 2021/22 na kierunek **Wzornictwo na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej** wskazuje w ostatnich 3 latach tendencję wzrostową do poziomu ok. 70 osób. Obserwujemy również zwiększone zainteresowanie kształceniem na tym kierunku absolwentów szkół przemysłu mody, techników i szkół plastycznych. Procentowy rozkład liczby absolwentów z tych szkół oscyluje na poziomie 15 - 25% przyjętych studentów. Jest to bardzo pożądana ścieżka kształcenia specjalistów, projektantów od szkoły ponadpodstawowej.

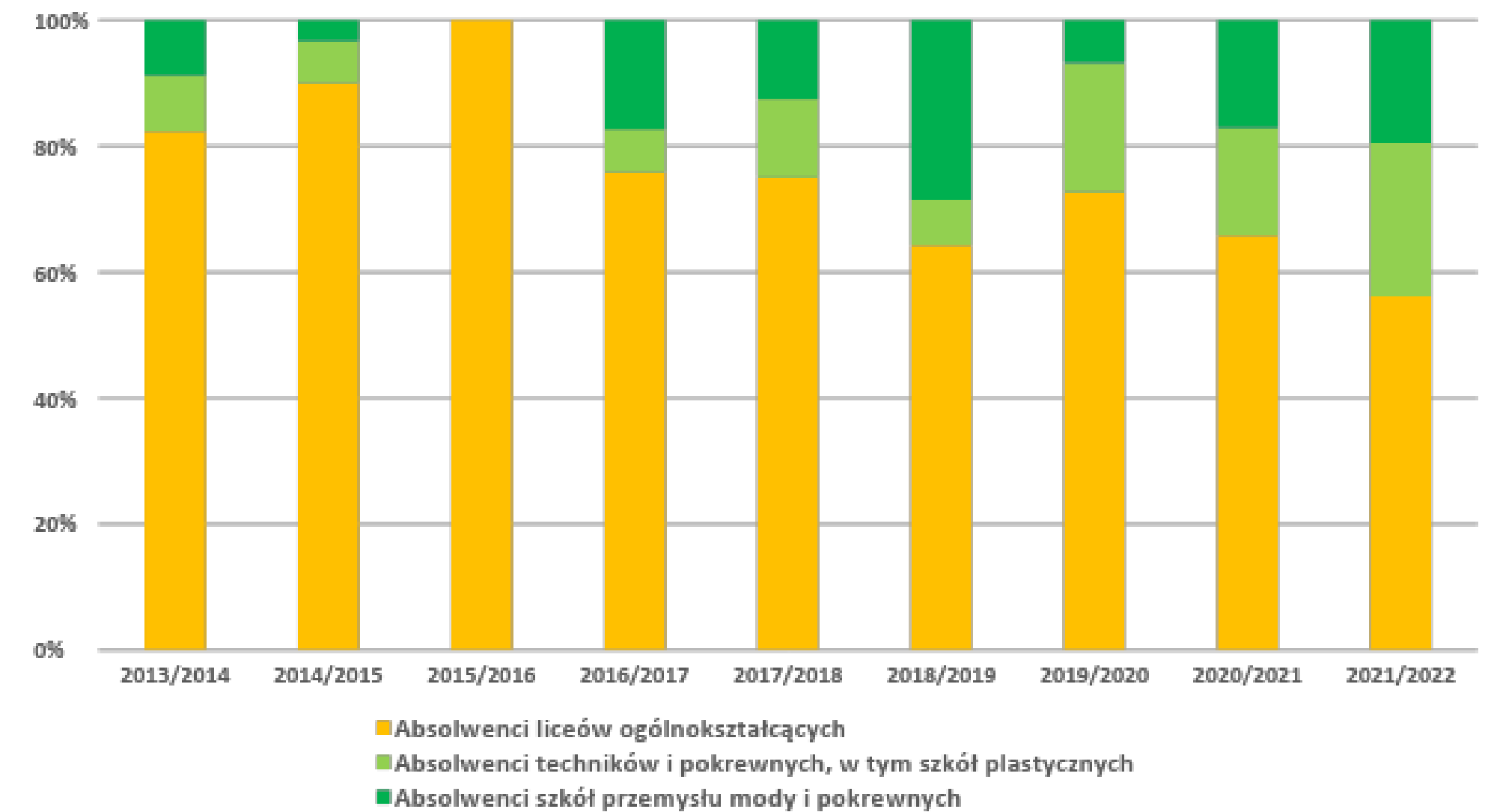

Liczba studentów przyjętych na kierunki:
Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody
z podziałem na rodzaj szkoły, której są absolwentami

Procentowy udział absolwentów poszczególnych szkół
w ogólnej liczbie studentów przyjętych na kierunki:
Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody

Liczba studentów przyjętych w latach 2013/14 do 2021/22 na kierunki: **Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody na Wydziale Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów Politechniki Łódzkiej** wskazuje w ostatnich 3 latach tendencję wzrostową do poziomu ok. 40 osób. Obserwujemy również zwiększone zainteresowanie kształceniem w tych kierunkach absolwentów szkół przemysłu mody, techników i szkół plastycznych. Procentowy rozkład liczby absolwentów z tych szkół zaczyna wzrastać ponad poziom 40% przyjętych studentów. Jest to bardzo pożądana ścieżka kształcenia specjalistów od szkoły ponadpodstawowej.

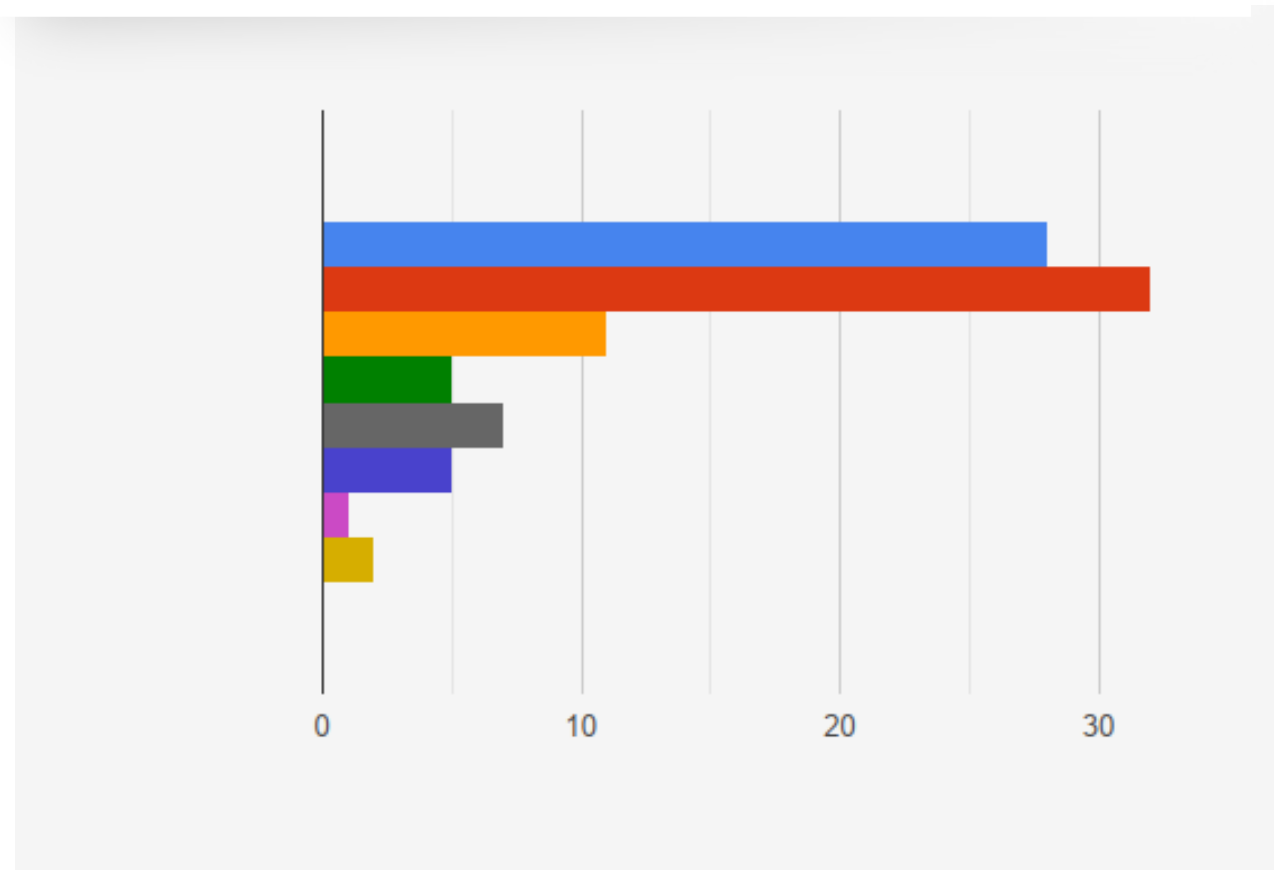

Wybrane pytania i odpowiedzi ankiety wypełnianej przez absolwentów Politechniki Łódzkiej po zakończeniu studiów.

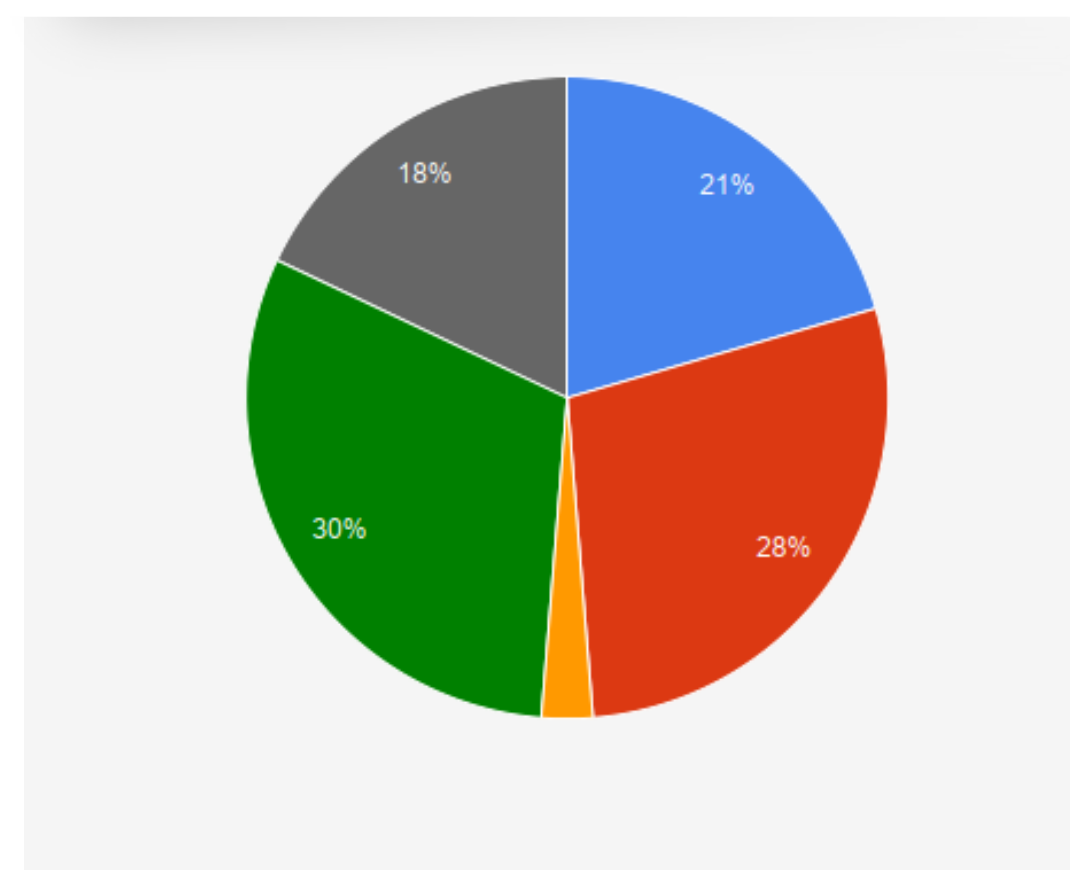
Zgodnie z danymi, absolwenci kierunków Włókiennictwo i przemysł mody oraz Wzornictwo znajdują pracę zgodnie z profilem studiów, ale również decydują się kontynuować naukę. Wśród dalszych form kształcenia wybierają kursy specjalistyczne, studia podyplomowe a także studia doktoranckie. Dalsze kształcenie jest często łączone z pracą i wynika z chęci rozwoju zawodowego.

Jakimi motywami kierował(a)by się Pan/Pani decydując się na dalsze kształcenie?

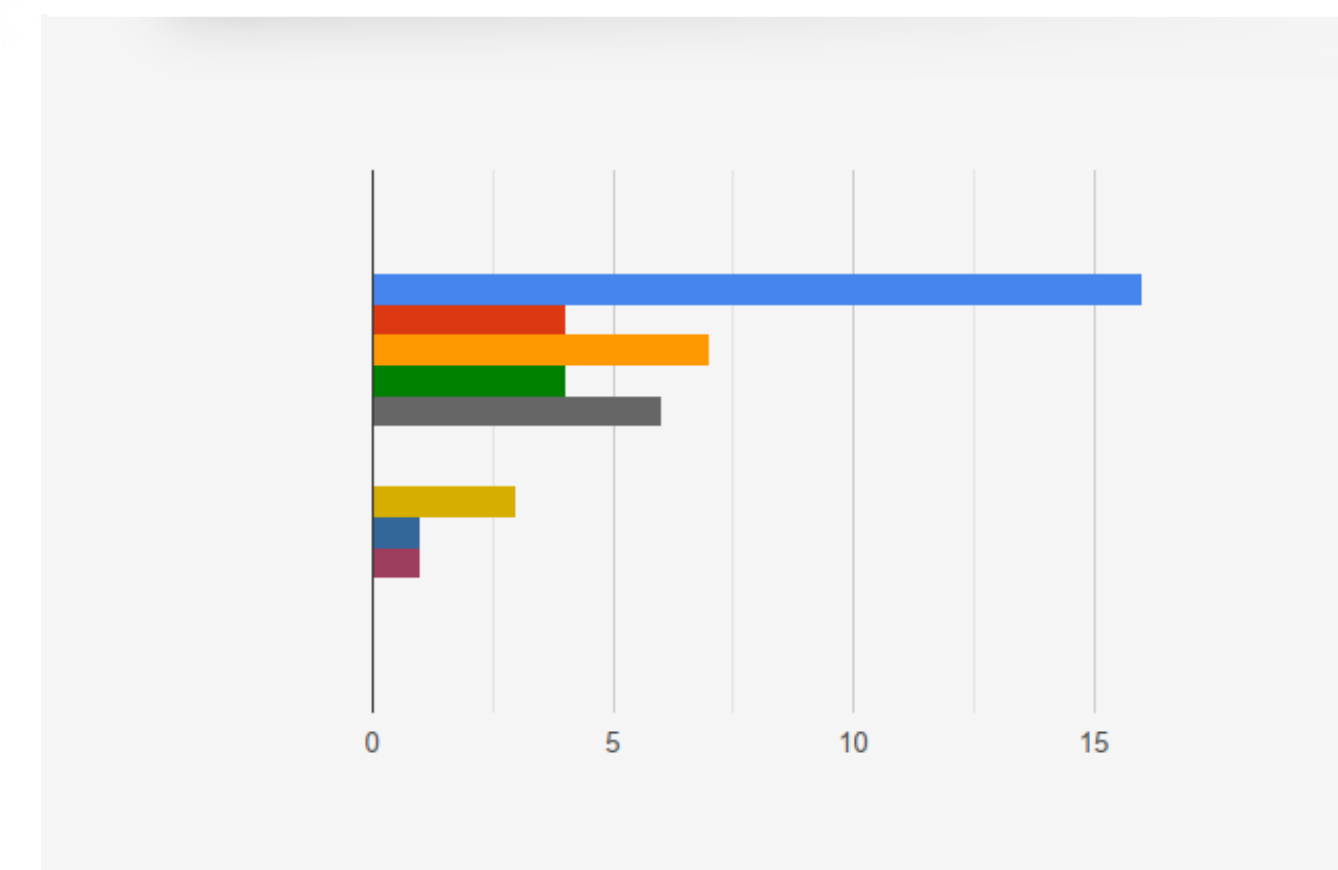
- zainteresowanie tematyką
- chęć rozwoju zawodowego
- chęć poprawy statusu materialnego
- chęć poprawy statusu społecznego
- wymagania kwalifikacyjne wykonywanej pracy
- wymagania kwalifikacyjne niezbędne do zmiany pracy
- wytypowanie przez firmę
- inne (jakie?)

Jeśli planuje Pan/Pani dalsze kształcenie, to jaka forma doksztalcenia najbardziej by Panu/Pani odpowiadała?

- studia doktoranckie
- studia podyplomowe
- szkolenia
- kursy specjalistyczne
- inne (jakie?)

Jaką aktualnie Pan/Pani wykonuje pracę lub ma zagwarantowaną pracę w najbliższej przyszłości?

- zgodna z profilem studiów
- niezgodna z profilem studiów, ale wymagająca podobnych kwalifikacji
- niezgodna z profilem studiów
- satisfakcjonująca pod względem uzyskiwanego wynagrodzenia
- interesująca i dająca możliwość rozwoju zawodowego
- praca za granicą zgodna z profilem studiów
- praca za granicą niezgodna z profilem studiów
- pracuję na własny rachunek
- pracuję w firmie rodzinnej
- była to jedyna praca, jaką mogłem/am znaleźć
- inna (jaka?)

Wnioski z przeprowadzonej analizy:

1

Od roku akademickiego 2018/2019 obserwujemy wzrost liczby przyjętych studentów na studia na Wydziale TMIWT PŁ na kierunkach Wzornictwo, Włókiennictwo oraz Włókiennictwo i przemysł mody. Uczelnia począwszy od 2014 roku prowadzi aktywną współpracę ze szkołami branżowymi (I i głównie II stopnia) oraz promocję, w tym udział w targach edukacyjnych i branżowych.

2

Na kierunkach tych odnotowuje się również systematyczny wzrost liczby studentów będących absolwentami szkół o profilu zawodowym i plastycznych w stosunku do absolwentów szkół ogólnokształcących. Zapoczątkowane zmiany są zgodne z proponowanym modelem edukacji, a ich podstawą jest między innymi zwiększenie zakresu współpracy uczelni ze szkołami branżowymi polegającej m.in. na organizacji zajęć na terenie Politechniki Łódzkiej, spotkań z młodzieżą, wspólnych przedsięwzięć ze szkołami branżowymi, w tym konkursów dla uczniów. Rozwój tych działań jest prowadzony również w ramach niniejszego projektu.

3

Tendencja wzrostu zainteresowania studiami politechnicznymi wśród absolwentów szkół zawodowych i plastycznych jest bardzo korzystna z punktu widzenia gruntownego przygotowania i zdobytego zasobu specjalistycznych umiejętności, poszukiwanych przez pracodawców. Taki cykl kształcenia: kierunkowa szkoła I stopnia aż do uczelni o kierunkowym kształceniu to pożądana i promowana, również przez niniejszy projekt, ścieżka rozwoju kariery zawodowej dopasowana do potrzeb i oczekiwań współczesnego rynku pracy w branży przemysłu mody.

Uzupełnieniem analizy jest weryfikacja atrakcyjności absolwentów Wydziału Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów na rynku pracy. Analiza opierała się na raporcie Biura Karier PŁ za rok 2020. Zgodnie z tym raportem większość absolwentów rozpoczyna pracę w wyuczonym zawodzie, ale również decyduje się kontynuować edukację w ramach kursów specjalistycznych, studiów doktoranckich lub studiów podyplomowych. Dalsze kształcenie wynika z chęci rozwoju zawodowego i często jest realizowane po rozpoczęciu pracy.

▲ 2 | Model dobrej współpracy

Celem projektu jest wypracowanie modelu dobrej współpracy uczelni ze szkołami branżowymi kształcącymi w zawodzie krawiec, a w konsekwencji lepsze przygotowanie ich uczniów do oczekiwań współczesnego rynku. Dzięki takiemu modelowi już uczeń szkoły I stopnia będzie miał właściwy obraz współczesnego przemysłu mody. Będzie świadomy potrzeb branżowego rynku pracy, a dzięki temu będzie bardziej zmotywowany do zaangażowania się w samorozwój i proces formalnego, szkolnego kształcenia. Uwzględniając możliwość zainspirowania go do poszerzania horyzontów myślenia i chęci zdobywania kompetencji zawodowych, uzyskać można również, w przypadku niektórych uczniów, wejście na ścieżkę edukacji branżowej, aż do poziomu kierunkowych studiów wyższych.

Zaproponowany model współpracy opiera się na wielowątkowych aspektach nowej formy kształcenia, wpisanej w cykl zajęć szkolnych, realizowanych na styku: szkoła branżowa – uczelnia – rynek pracy. Uważa się, iż kontakt bezpośredni z uczelnią, specjalistami, pasjonatami branży, ekspertami i firmami oraz wykorzystanie różnych możliwości wychodzenia poza standardowy zakres kształcenia z „budynku” szkoły jest zawsze pozytywnie odbierane i zwiększa horyzonty poznania oraz możliwości ucznia. Szczególnym rodzajem takiej inspiracji jest obecność ucznia w uczelni, która pokazuje innowacyjne kierunki rozwoju branży, niejednokrotnie niedostępne nawet w przedsiębiorstwach przemysłu mody.

Zaznajomienie się ucznia z zagadnieniami z realnego przemysłu i rynku, możliwościami i ograniczeniami dostępnych technik i technologii, a wreszcie z poszukiwanym przez pracodawców profilem kształcenia oraz dalszą ścieżką i różnorodnością specjalności kształcenia w uczelni powoduje zainspirowanie młodych ludzi do otwierania się na nowe wyzwania. Jednym z nich jest uelastycznienie postaw ucznia i zwiększenie jego umiejętności dopasowania się do zmieniającego się rynku pracy. Zachęca się go również do preferowanego obecnie modelu, kształcenia przez całe życie. Pokazuje się, że w branży mody wykorzystywane są wciąż zmieniające się technologie, których poznawanie wpisane jest nieodzownie w ścieżkę rozwoju zawodowego każdego świadomego pracownika branży.

Dobrym przykładem otwierania się na nowe doświadczenia i kształcenie przez inspirowanie, choć pochodzącym z wyższego poziomu kształcenia, są studia dualne, które zostały przeprowadzone na WTMiWT PŁ w ramach projektu „Wzornictwo praktyczne w Politechnice Łódzkiej - studia II stopnia” w latach 2019-2021. Doświadczenie ze zrealizowanych tego rodzaju studiów opartych na nowej, innowacyjnej metodzie kształcenia ze znaczącym udziałem praktyki przemysłowej potwierdza, iż forma niekonwencjonalnej edukacji spotkała się z bardzo pozytywnym odbiorem ze strony jej uczestników.

Studenci biorący udział w warsztatach, spotkaniach ze specjalistami z przemysłu w środowisku pozauczelnianym, wizytach studyjnych uczą się efektywnie w innych warunkach niż wykłady, ćwiczenia i laboratoria realizowane w ramach programu studiów. Doświadczają prawdziwych problemów w branży oraz muszą otworzyć się na nowe horyzonty poznania i zawodowych wyzwań. Główny cel takiego rodzaju kształcenia, to wyjście poza ramy uczelni, kontakt studenta ze specjalistami realnego przemysłu i rynku oraz odnalezienie swojego miejsca w branżowym środowisku. Podobnie jest w projekcie KRAWIEC. Uczeń wychodzi poza szkołę, doświadcza innych zajęć w uczelni i musi się otworzyć na nowe horyzonty poznawcze, wyzwania edukacyjne, branżowe i środowiskowe. To bardzo inspiruje i wspiera szkolne kształcenie. To, co można wprost implementować ze studiów dualnych do modelu współpracy realizowanego w projekcie KRAWIEC, to konieczność wyjścia ucznia/studenta poza mury własnej szkoły/uczelni. Ważne jest, aby dotknął i doświadczył innego środowiska, spotkał innych ludzi będących ekspertami, specjalistami i pasjonatami w branży, a wreszcie poznał możliwości techniczne i technologiczne, niedostępne w szkole i nawet w lokalnych zakładach.

Zadania realizowane w bezpośrednim kontakcie z innym środowiskiem branżowym niż macierzyste (uczelnia dla ucznia, firma dla studenta) mogą, a wręcz powinny kształtować pozytywne podejście do kierunkowej edukacji. Odbywa się to właśnie przez inspirowanie. Uczeń/student chętniej i z większą determinacją rozwiązuje zadane mu praktyczne i nowatorskie problemy. Ma więk-

szą świadomość, że to co realizuje może posłużyć w jego rozwoju zawodowym. Dzięki takiemu modelowi uczeń/student zwiększa umiejętność kreatywnego myślenia oraz kształtuje odpowiedzialność za swoje działania. Widzi też ich efekt w postaci materialnych rezultatów, a to jest zawsze motywujące.

Podobnie jak dla studenta, tak dla ucznia, wskazane są wizyty w firmach z branży. W ramach takich działań uczeń poznaje przebieg procesów produkcyjnych, role i zadania zaangażowanych w nie ludzi oraz wykorzystanie specjalistycznych maszyn i urządzeń w realnej produkcji. Zmienia to zupełnie sposób postrzegania teoretycznej wiedzy zdobytej z książek w zderzeniu z realnym jej wykorzystaniem w praktyce przemysłowej. Równocześnie pozwala to danej osobie na lepsze rozpoznanie całego spektrum obszarów działań w branży, a co za tym idzie na właściwy wybór własnego miejsca realizacji kariery zawodowej.

W ramach zajęć odbywanych poza macierzystym miejscem kształcenia można realizować krótkie, jednodniowe, ale również dłuższe formy warsztatów/wizyt/ zajęć laboratoryjnych/ projekcyjnych i innych o różnym charakterze i profilu. Dłuższe pobyty warsztatowe przynoszą więcej korzyści w zakresie procesu poznawczego oraz budowania nowych relacji interpersonalnych i kształtowania właściwych postaw (pobyty w obcym środowisku zwykle motywują do właściwszych zachowań oraz pozwalają na zerwanie z utartą opinią o danym uczniu w jego naturalnym środowisku szkolnym).

Uczeń/student jest wtedy bardziej skupiony na warsztatach, ma czas na zaklimatyzowanie się w nowym środowisku oraz odnalezienie się w nowych warunkach i zintegrowanie się z grupą. Jeśli chodzi o różnorodność zajęć to studenci w ramach studiów dualnych odwiedzili firmy produkujące dywany, tekstylne wyroby medyczne, przędzalnie, dziewiarnie i tkalnie, szwalnie, hafciarnie, ale również mniejsze firmy specjalizujące się w produkcji skarpet, czapek, odzieży na miarę, gorseciarki, studia projektantów czy nawet hurtownie dodatków odzieżowych. Natomiast uczniowie w ramach warsztatów, realizowanych w uczelni w tym projekcie, mieli zajęcia z szeroko pojętego włókiennictwa, w tym: materiałoznawstwa, tkactwa, dziewiarstwa, hafciarstwa, druku i barwienia, odzieżownictwa, projektowania artystycznego, wizualizacji cyfrowej 3D, prototypowania, fotografii, przedsiębiorczości. Wzięli udział również w laboratoriach o charakterze badawczym z obszaru: skanowania sylwetki, pomiaru komfortu fizjologicznego, badań wytrzymałości, palności, filtracji, przewiewności struktur tekstylnych, identyfikacji surowców, paramentów tkanin i dzianin oraz wielu innych. Takie właśnie działania, kontakt ze specjalistami/naukowcami poszerzają wiedzę i horyzonty młodego człowieka. Dla ucznia szkoły branżowej uczelnia daje takie właśnie możliwości. Zajęcia laboratoryjne, badawcze, projektowe lub oparte na nowych metodach dydaktycznych np. „design thinking” pozwalają inspirować ucznia do zobaczenia nowego wymiaru własnego kształcenia i wizji rozwoju zawodowego oraz budują świadomość złożoności branży przemysłu mody i pomagają stworzyć jej właściwy wizerunek.

Dodatkowo zrealizowaną w ramach budowanego modelu dobrej współpracy formą aktywności było zwiedzanie Muzeum Fabryki w Manufakturze Łódzkiej, które pokazuje historyczny wizerunek branży. Nie byłoby współczesnego świata bez wiedzy i doświadczeń poprzednich pokoleń. Zaznajomienie się z techniką/technologią czy modą/sztuką prezentowaną w muzeach jako osiągnięcia poprzednich pokoleń, ale również ze zbiorami współczesnych kolekcji, działa bardzo inspirująco i pobudza kreatywność młodych ludzi, będących na początku swojej kariery zawodowej. Zarówno uczniowie jak i studenci powinni poznać historię, na której zbudowano współczesny przemysł mody, ale również identyfikować aktualne, ikoniczne branżowe produkty. W innych projektach realizowanych na bazie tego modelu zaleca się zarówno wizytę studyjną w firmie przemysłu mody, jak również odwiedzenie wybranej placówki muzealniczej związanej z branżą.

Z omówionych powyżej krótko doświadczeń WTMiWT jednoznacznie wynika konieczność budowania dobrej współpracy szkół niższego szczebla ze szkołami wyższymi, co skutkuje dobrymi efektami dla obu współdziałających stron. Wskazanie uczniom zakresu innowacyjnych badań naukowych, umożliwienie im doświadczenia pracy w warunkach laboratoryjnych, danie dostępu do innego parku maszynowego oraz doświadczenie bezpośredniego kontaktu z dydaktykami i naukowcami, aktywnie działającymi w danym obszarze, owocuje możliwościami poszerzenia procesu poznawczego oraz wsparcia rozwoju osobistego i procesu wychowawczego.

Wielokrotnie badania naukowe realizowane w budynkach i laboratoriach uczelni wynikają z zapotrzebowania przemysłu. Takie podejście może zainteresować młodego człowieka podejmowaniem działań zarówno w obszarze własnej, branżowej przedsiębiorczości, jak i skłonić do dalszego osobistego rozwoju i ugruntować decyzję o dobrze wybranym kierunku edukacji.

Działania w ramach kreowanego modelu rozszerzają również wiedzę nauczycieli, szczególnie w zakresie najnowszych technik i technologii, które często są opracowywane lub wdrażane właśnie w Politechnice Łódzkiej. Ponadto nauczyciele oraz uczniowie mają możliwość wzbogacać swoją wiedzę o znajomość narzędzi projektowania i wizualizacji cyfrowej w przestrzeni trójwymiarowej, niezbędnych do przygotowywania projektów i prototypów zgodnie z oczekiwaniami współczesnego rynku mody. Uczelnia stara się podążać za trendami rynku pracy, aby odpowiednio przygotować się do kształcenia studentów (absolwentów szkół z branży i szkół ogólnokształcących) dla realnych, obecnych i przewidywanych potrzeb branży.

Przedstawiona forma zajęć realizowanych w ramach testowanego modelu powinna być uzupełnieniem do ramy programowej obowiązującej w szkole. Dodatkowe aktywności nie powinny zastąpić zajęć szkolnych, ale mają być ważnym uzupełnieniem rozszerzającym horyzonty i umiejętności ucznia, poszerzając jego spojrzenie na otaczający świat, a przede wszystkim rynek i przemysł mody. Poprzez zmianę otoczenia uczeń uzyskuje świadomość, że jest integralną częścią różnorodnego, szeroko rozumianego środowiska branżowego. Może on w nim celowo kształtować swoją pozycję poprzez proces edukacji, co ma wpływ na zwiększenie motywacji do aktywnego uczestniczenia w procesie szkolnego kształcenia i samokształcenia, a wreszcie zachęca do podejmowania wyzwań, aby w przyszłości stać się gruntownie wykształconym specjalistą.

3 | Przygotowanie zawodowe a realia rynku

Realia rynkowe i zapotrzebowanie na określone kwalifikacje pracowników w obecnym świecie zmieniają się bardzo szybko i dlatego należy wskazać uczniowi możliwości i narzędzia dopasowywania się do potrzeb realnej gospodarki. Już w szkole średniej uczeń powinien wzbogacić swoje możliwości poprzez zdobycie świadomości potrzeby uczenia się i podnoszenia własnych kwalifikacji oraz elastycznego podejścia do działań zawodowych.

Na podstawie doświadczenia z przeprowadzanych zajęć na Łódzkim Uniwersytecie Dziecięcym w Politechnice Łódzkiej z dziećmi 7-12 letnimi można wnioskować, że już w tak młodym wieku, poprzez zapoznawanie się z możliwościami przemysłu, innowacyjnymi i nowymi wyrobami włókienniczymi, znajdującymi swoje zastosowanie nie tylko w odzieży ale w domu, przemyśle transportowym (samochody, samoloty, statki), medycznym (medtekstylium), w rolnictwie (geotekstylium) i innych dziedzinach naszego życia, otwierają się nowe horyzonty percepcji branży mody i innowacyjnych tekstyliów oraz tworzą się w umysłach młodych ludzi pomysły na własną drogę zawodową. Takie podejście, inspirujące wskazanie potencjału branży, zwiększa obszar zainteresowań dzieci i młodzieży, co w konsekwencji może wpływać na później podejmowane decyzje oraz postrzeganie otaczającego świata. Możliwość empirycznego kontaktu z technologiami, wyrobami, a przede wszystkim poznania innowacyjnego i implementacyjnego oblicza szero-

ko rozumianego włókiennictwa i związanego z nim wzornictwa przemysłowego pozwala na dostrzeganie pewnych zjawisk, produktów, zastosowań tekstyliów, które choć powszechne, nie są do końca uświadomione i obecne w zbiorowej percepcji. Zobaczenie technologii i maszyn przemysłowych pozwala zrozumieć, że praca w branży jest bardzo interdyscyplinarna, a jej efekty są obecne w życiu każdego z nas. Rolą nauczyciela jest pokazanie tych możliwości uczniowi. W konsekwencji tak szerokie spojrzenie umożliwia odnalezienie swojej pozycji w świecie i na rynku pracy.

W obecnych czasach bardzo ważny jest aspekt kreatywnego, projektowego sposobu myślenia, otwartego na wyzwania. Przedsiębiorcy doceniają pracowników, którzy wychodzą poza standardowy sposób myślenia i pracy. Wiele firm posiada działy badań i rozwoju, który planują i projektują kierunki rozwoju firmy, nowe produkty, aby być bardziej konkurencyjnym na rynku. Jest wiele sposobów na dotarcie do klienta czy odbiorcy, czy to przez podwyższoną jakość, dostępność produktu, cenę, innowacyjność, ale bez wykwalifikowanych pracowników nie byłoby to możliwe. W galopującym świecie ważne jest, aby zaskakiwać pozytywnie potencjalnego klienta, szukać nisz, innowacji aby zachęcić klienta do wyboru właśnie tego produktu. Bardzo ważnym aspektem są współczesne technologie, poprawiające warunki pracy, które w obecnym czasie są bardzo istotne i podlegają ciągłemu doskonaleniu.

Poprzez współpracę uczelni, szkół z przedsiębiorcami mamy możliwość wyjścia naprzeciw realnemu zapotrzebowaniu rynku na pracowników o określonych umiejętnościach i kwalifikacjach. Taka współpraca i wzajemna obserwacja przynosi rozwój każdej ze stron, co przekłada się również na korzyści materialne.

W obecnym czasie firmy muszą być elastyczne, być przygotowane na ciągle zmieniające się trendy (zwłaszcza przedsiębiorstwa funkcjonujące w obszarze mody) i realizację małych serii produkcyjnych. Bez dobrze wykształconej, kreatywnej kadry zawodowej, umiejacej szybko wprowadzać w życie nowe pomysły byłoby to niemożliwe. Takie działania nie dotyczą tylko dużych firm, dysponujących niejednokrotnie całymi działami koncepcyjno-projektowanymi, ale powinny być prowadzone również przez małe i średnie przedsiębiorstwa, a nawet zakłady rzemieślnicze. Małe firmy, aby być konkurencyjnymi, muszą również myśleć o swoim rozwoju. Stagnacja powoduje cofanie się i nie wróży dobrze na przyszłość.

Bardzo ważny jest zakres marketingu przemysłowego i przedsiębiorczość, ale bez wiedzy podstawowej, dotyczącej zakresu działań, rozwoju i potencjału danego rodzaju przemysłu nie byłoby możliwe chociażby podążanie za konkurencją, nie mówiąc już o zdobywaniu pozycji branżowego lidera.

W firmach powstają interdyscyplinarne zespoły, często nawet międzynarodowe, aby poprzez znane i coraz bardziej rozpowszechniane heurystyczne metody twórczego projektowania budować markę, renomę i doświadczenie przedsiębiorstwa.

Poprzez uczniów/ studentów odbywających staże w firmach często przedsiębiorstwa znajdują nowe ścieżki rozwoju, spoglądają na dane sytuacje z innej perspektywy, co w konsekwencji prowadzi do samorozwoju każdej ze stron. Uczeń/student mając możliwość współpracy z firmą ma okazję pokazania swoich możliwości i umiejętności, a jeżeli sprawdzi się podczas stażu niejednokrotnie otrzymuje ofertę pracy na dłuższy okres. Korzyści są obopólne, ponieważ pracodawca ma młodego, otwartego na wyzwania pracownika, a pracownik ma pracę, w której może spełniać swoje marzenia i rozwijać się.

Podsumowując współpraca między szkołami, uczelniami i przedsiębiorstwami powinna się rozwijać i zacieśniać, bo tylko w takim przypadku następuje lepsze dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb realnego rynku, ciągłe doskonalenie procesów kształcenia, budowanie wzajemnych, trwałych relacji służących procesom kształcenia, ale również procesom rekrutacji kadry w przedsiębiorstwach. Również istotna jest współpraca między szkolnictwem branżowym na poziomie I i II kształcenia, a uczelniami kierunkowymi. Tu nie do przecenienia jest inspiracyjna rola uczelni, jako centrów doskonalenia zawodowego nauczycieli, poszerzania horyzontów poznawczych uczniów (wizyty studyjne, konkursy, olimpiady) oraz miejsca wypracowywania i poznawania nowych technologii, perspektyw rozwoju branży i wyzwań przyszłości.

4 | Struktura dobrej współpracy

Wypracowanie modelu współpracy uczelni wyższych ze szkołami zawodowymi pozwoli wykorzystać zasoby edukacyjne w taki sposób, aby ścieżka kształcenia przyszłego specjalisty nie powielala się, ale zębiała i uzupełniała. Wspólne działania instytucji edukacyjnych na różnym szczeblu pozwolą lepiej przygotować uczniów do oczekiwań współczesnego rynku.

Struktura dobrej współpracy powinna być zorientowana na symbiotyczne wykorzystanie możliwości współdziałających placówek, ale przede wszystkim powinna być realizowana w oparciu o potrzeby rynkowe, a więc w kooperacji z branżą zawodową.

4.1. INSTYTUCJE WSPÓŁPRACUJĄCE

Współpraca edukacyjna, prowadząca do podnoszenia kompetencji w zawodzie krawiec, powinna odbywać się między instytucjami pokrewnymi w taki sposób, aby zakres wiedzy i umiejętności oraz technik i technologii, jakimi operują potencjalni partnerzy, mógł się uzupełniać i poszerzać wiedzę przyszłego specjalisty. Ścieżki nauczania i zakres programowy współpracujących jednostek powinien być zbieżny i uzupełniający a nie powinien się dublować.

Odpowiedni dobór instytucji edukacyjnych na poziomie zawodowym oraz wyższym wymaga:

- porównania profilu nauczania wybranej specjalizacji, w szczególności sylwetki absolwenta, która powinna być pokrewna;
- poznania mocnych stron kształcenia zawodowego każdej z instytucji, wyszczególnienia wiodących technik i technologii stosowanych w procesie edukacyjny;
- stworzenia kilkusobowego zespołu specjalistów - nauczycieli spośród kadry obu instytucji, którzy wspólnie skoordynują współpracę edukacyjną.

4.2. TEMAT WSPÓŁPRACY

Współpraca edukacyjna ma przede wszystkim wpłynąć na rozwój przyszłych specjalistów, dlatego propozycja kształcenia skierowana do młodych ludzi musi być interesująca dla nich. Powinna ona uwzględniać następujące aspekty:

- współpraca powinna mieć formę projektową, od pomysłu po realny wynik, gdzie osiągnięty rezultat ma praktyczny, łatwo weryfikowalny wymiar (np. konkretny produkt, specjalna umiejętność);
- zespół współpracującej kadry obu instytucji powinien wspólnie ustalić temat realizowanej współpracy, tak aby pozwoliła ona wykorzystać zasoby obu partnerów, wskazując młodzieży perspektywę rozwoju bazującą na ich dotychczasowych umiejętnościach i naturalnym potencjale;
- zaproponowany temat powinien być zbieżny z zainteresowaniami młodzieży, która będzie partycypowała we współpracy.

4.3. PLAN REALIZACJI

Przebieg współpracy powinien zakładać zajęcia dla młodzieży w obu jednostkach edukacyjnych prowadzone w taki sposób, aby uczniowie postrzegali udział w tym projekcie jako inspirujące rozszerzenie ich dotychczasowej ścieżki edukacyjnej, ale bazującej na podstawie programowej, realizowanej w szkole branżowej.

Plan realizacji powinien uwzględniać następujące zmienne:

- wybór właściwego tematu zawodowego (nadającego się do realizacji projektowej w cyklu od projektu do finalizacji);
- etapowość realizacji, która pozwoli zadania podzielić na działania prowadzone w obu placówkach wg. możliwości technologicznych i kadrowych oraz tak, aby struktura zajęć jasno zaznaczała ścieżkę realizacji;
- komfort pracy młodzieży w warunkach pozaszkolnych, czyli dostosowanie trybu realizacji zajęć w uczelni adekwatnie do odległości między współpracującymi jednostkami, gdzie w przypadku bliskiej odległości mieszanie zajęć między jednostkami może być częstsze, a w przypadku dalekiej odległości zajęcia powinny być skonsolidowane w bloki i realizowane w formie kilkudniowych wyjazdów warsztatowych, istotna jest tutaj również dbałość o odpowiednie warunki i atmosferę podczas pobytu młodzieży na uczelni;
- inspiracyjność zajęć realizowanych w uczelni – działania przekraczające ramy programu szkoły zawodowej nie tylko pogłębią wiedzę zawodową przyszłych krawców, ale też rozszerzą horyzont na całą branżę wskazując możliwości podnoszenia kompetencji po szkole zawodowej oraz obszary oczekiwań rynkowych.

4.4. OBIEKTYWIZACJA WSPÓŁPRACY

Edukacja w zakresie wybranego zawodu wymaga ciągłej konfrontacji z funkcjonującą realnie branżą, dlatego współpraca między instytucjami edukacyjnymi opierać powinna się nie tylko na powtarzalnych założeniach programowych, ale musi uwzględniać realia rynkowe danego zawodu na różnym etapie realizacji tej współpracy:

- planowanie tematu współpracy należy odnosić do standardów jakie obowiązują wśród zawodowców (np. jak taki proces przebiega w faktycznym przedsiębiorstwie);
- realizacja współpracy powinna uwzględniać wizyty studyjne młodzieży w miejscach pracy zawodowej i spotkania ze specjalistami;
- zrealizowane działania powinny zostać upublicznione, czyli nie tylko wykonane wg. planu, ale również skonfrontowane z oceną publiczną, tak jak w przypadku wyników pracy zawodowej.

4.5. REALIZACJA

Przebieg zajęć z młodzieżą w ramach współpracy powinien odbiegać od standardowych zajęć szkolnych, które opierają się na zdobywaniu oraz potwierdzaniu wiedzy i umiejętności w zakresie poszczególnych przedmiotów/praktyk. Forma współpracy powinna zbliżyć beneficjentów do realiów rynkowych i faktycznego schematu pracy zawodowej w przemyśle mody, co będzie możliwe przy zachowaniu konkretnych zmiennych:

- realizowane zajęcia i warsztaty z młodzieżą muszą być oparte na wyraźnej osi projektu, która ma jasno sprecyzowane założenia i cel, którego osiągnięcie jest łatwo weryfikowalne - finalizacją współpracy nie będzie ocena pracy i wiedzy ucznia, ale poziom zrealizowanego zadania (np. konkretny produkt lub umiejętność);
- proces realizacji działań musi być analogiczny do jego przebiegu na rynku zawodowym z uwzględnieniem zajęć koniecznych do wprowadzenia w dane zagadnienie -czyli główną osią jest proces praktycznych zadań, prowadzących do realizacji celu;
- w zależności od obranego celu należy uzupełnić wiedzę i umiejętności uczniów w postaci zajęć, które nie muszą być standardowymi lekcjami, ale powinny przyjmować możliwie aktywne formy (np. zajęcia laboratoryjne, sesje zdjęciowe, „burze mózgu”, wizyty studyjne);
- zadania stawiane uczniom muszą aktywizować ich do poszerzania kompetencji zawodowych, cel realizacji powinien uwzględniać dodatkowe umiejętności, których nie ma na stałe w programie kształcenia zawodowego, ale są wpisane w faktyczny proces rynkowy (np. elementy komercjalizacji produktu lub usługi).

4.6. DOSKOLENIE NAUCZYCIELI

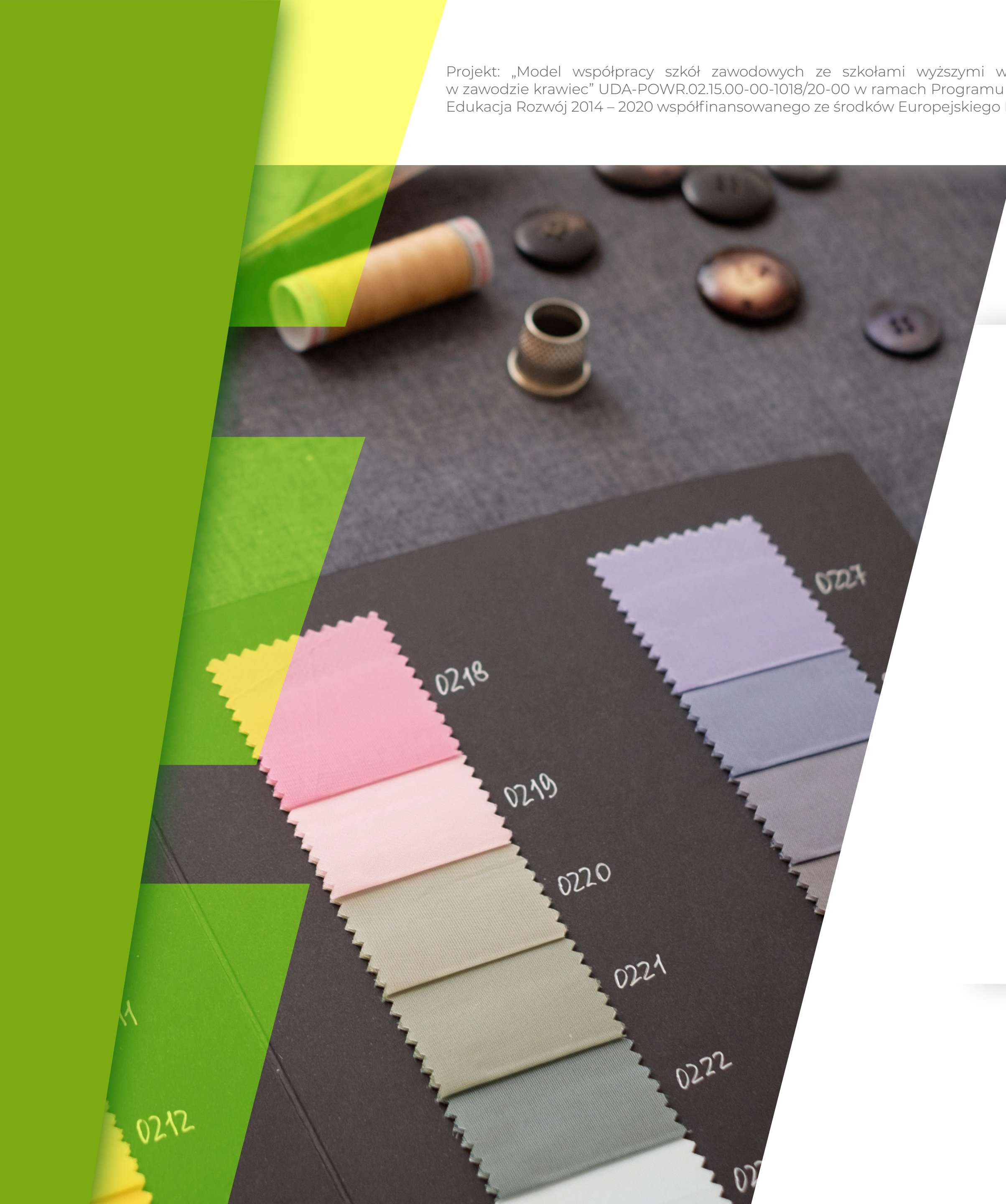
Dobre praktyki, nowe elementy kształcenia zawodowego, które zostaną wypracowane w ramach współpracy, powinny w miarę możliwości być kontynuowane przez jednostki kształcenia zawodowego. Wdrożenie tych praktyk jest związane przede wszystkim z możliwościami kadry nauczycielskiej szkoły branżowej, którą należy odpowiednio przygotować:

- oszacować aktualne możliwości kadry w stosunku do oczekiwanych zmian oraz zweryfikować zasoby techniczne i technologiczne szkoły;
- opracować indywidualny system doskonalenia nauczycieli kształcenia zawodowego w oparciu o wyłonione uprzednio zagadnienia oraz zadbać o wytypowanie konkretnej grupy nauczycieli, która nowe elementy będzie mogła wdrożyć w ramach systemu nauczania w szkole;
- w miarę potrzeb dbać o doskonalenie zawodowe kadry nauczycielskiej zaangażowanej w projekt.

4.7. UPOWSZECHNIENIE MODELU

Zwieńczeniem współpracy jest wypracowanie modelu dobrych praktyk, które mogą zaktualizować system kształcenia zawodowego oraz utrwalenie tych dokonań w taki sposób, aby beneficjentami wypracowanych zmian nie byli tylko uczestnicy jednorazowo przeprowadzanego projektu, ale żeby działania te mogły być odtwarzane przez różne szkoły zawodowe i uczelnie. W celu upowszechnienia należy zwrócić szczególną uwagę na przygotowanie i publikację odpowiednich materiałów:

- publicznej prezentacji multimedialnej pilotażowo przeprowadzonego projektu w postaci nagrań wideo oraz dokumentacji fotograficznej, co może być ważnym narzędziem popularyzującym projekt i zachęcającym inne jednostki edukacyjne do wdrożenia tych praktyk;
- wszelkich materiałów opracowanych w ramach projektu, wspierających organizację podobnej współpracy w przyszłości lub między innymi jednostkami edukacyjnymi;
- w szkołach, które zdecydują się na realizację projektu zaleca się opracowanie i publikację krótkiego suplementu do obowiązującego programu nauczania, który pokaże cele, metody i efekty podejmowanych wspólnie z wybraną uczelnią działań – może to być ważny materiał reklamowy dla tych placówek, zachęcający absolwentów szkół podstawowych do kontynuowania w nich swojego kształcenia.

E 5 | Przykładowa realizacja współpracy WTMiWT PŁ - CKZiU Sosnowiec

W ramach projektu KRAWIEC przeprowadzono pilotażowe zajęcia według opracowanej propozycji organizacji zajęć w zakresie współpracy szkół prowadzących kształcenie zawodowe z uczelniami w klasie patronackiej (kl. I i II BS I st. w CKZiU w Sosnowcu) w roku szkolnym 2021/2022. Przedstawienie przykładowej realizacji współpracy obejmuje następujące obszary:

5.1 | Instytucje współpracujące ↵

5.1.1 | Dotychczasowa współpraca ↵

5.2 | Temat współpracy ↵

5.3 | Plan realizacji ↵

5.4 | Model dobrej współpracy ↵

5.5 | Realizacja - efekty przeprowadzonych zajęć ↵

5.6 | Realizacja - nowe techniki i technologie w branży ↵

5.7 | Doskonalenie nauczycieli ↵

5.8 | Upowrzednianie modelu ↵

5.1. JEDNOSTKI WSPÓŁPRACUJĄCE w ramach projektu KRAWIEC - uczelnia wyższa Politechnika Łódzka Wydział Technologii Materiałowych i Wzornictwa Tekstyliów

5.1.1 DOTYCHCZASOWE FORMY WSPÓŁPRACY uczelni ze szkołami zawodowymi poza projektem KRAWIEC

Ogólnopolskie Seminarium Studenckie TEXTIL „Young Fashion Design Politechnika Łódzka”

Pokaz konkursowy w ramach Ogólnopolskiego Seminarium Studenckiego TEXTIL, foto M.Owczarek

5.1.1 DOTYCHCZASOWE FORMY WSPÓŁPRACY uczelni ze szkołami zawodowymi poza projektem KRAWIEC

Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy i Umiejętności z Zakresu Projektowania i Wytwarzania Odzieży

[Kontakt ↵](#)

Finał Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy i Umiejętności z Zakresu Projektowania i Wytwarzania Odzieży, foto M.Owczarek

5.1.1 DOTYCHCZASOWE FORMY WSPÓŁPRACY uczelni ze szkołami zawodowymi poza projektem KRAWIEC

Dni Otwarte w Politechnice Łódzkiej Wizyty uczniów na warsztatach

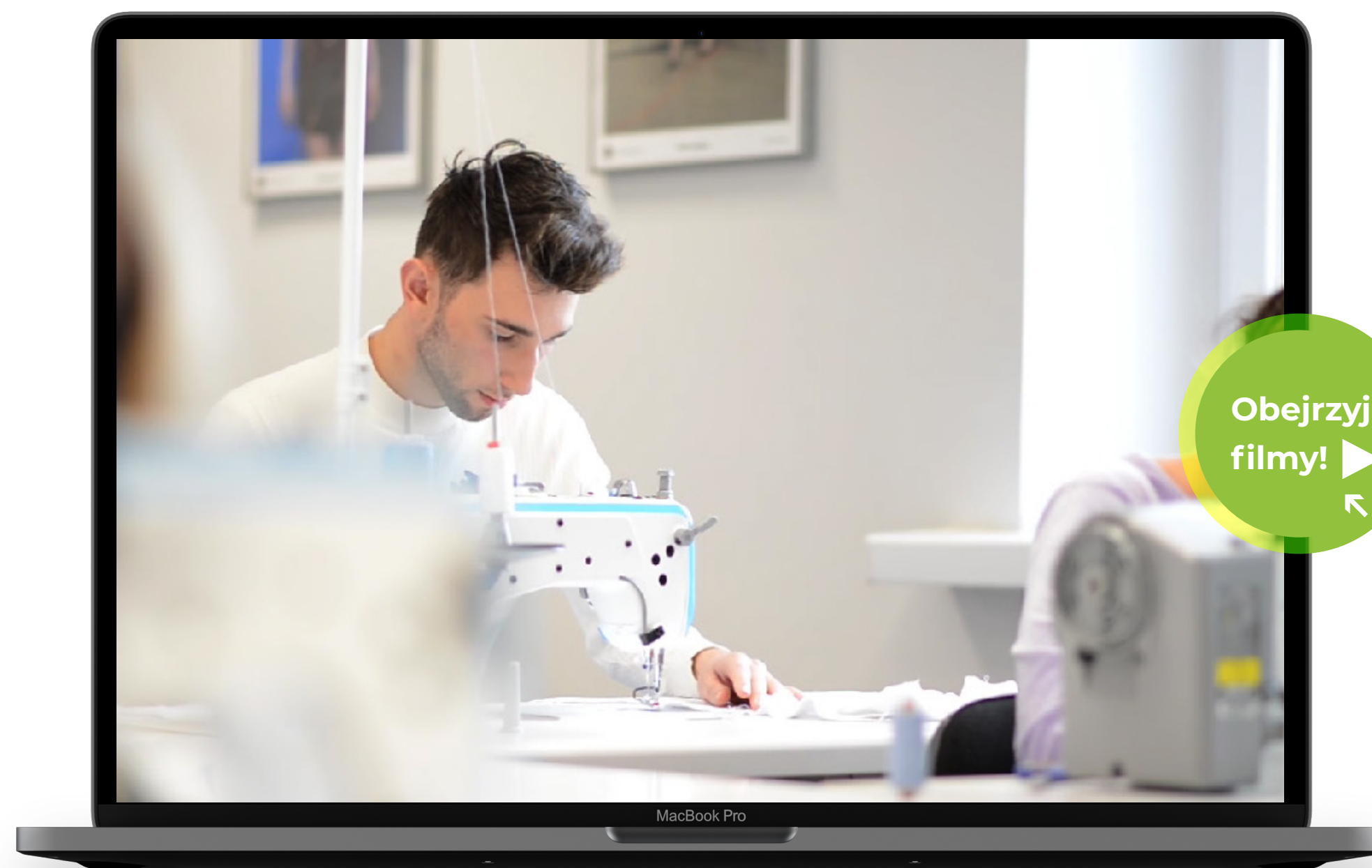
[Kontakt ↩](#)

[Obejrzyj film! ▶ ↩](#)

[Zobacz nasz !\[\]\(4688aadfd656ded00cd6bdfae55089a9_img.jpg\) ↩](#)

5.1.1 DOTYCHCZASOWE FORMY WSPÓŁPRACY uczelni ze szkołami zawodowymi poza projektem KRAWIEC

Doświadczenie w budowaniu modelu współpracy:

● PROJEKT MODA

POWR.02.15.00-00-2012/18
Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej tekstylno-odzieżowej dla zawodu technik przemysłu mody.

Realizowany w latach 2019-2021

● PROJEKT REKLAMA

POWR.02.15.00-00-2013/18
Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodach z grupy branżowej poligraficzno-fotograficzno-reklamowej dla zawodu technik organizacji reklamy

Realizowany w latach 2019-2021

Realizacje w ramach projektu MODA i REKLAMA, foto M.Owczarek

5.1. JEDNOSTKI WSPÓŁPRACUJĄCE w ramach projektu KRAWIEC - szkoła Branżowa I st. CKZiU w Sosnowcu

CENTRUM KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO I USTAWICZNEGO W SOSNOWCU jest zespołem szkół ponadpodstawowych, policealnych i branżowych prowadzącym także kwalifikacyjne kursy zawodowe. Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Sosnowcu jest zespołem, w skład której wchodzi szkoła branży usługowej na poziomie technikum, branżowej szkoły I stopnia, branżowej szkoły II stopnia, szkoły policealnej i kwalifikacyjnych kursów zawodowych. Historia i doświadczenie szkół wchodzących w strukturę CKZiU pozwoliły na zbudowanie nowoczesnej placówki kształcenia zawodowego i ustawicznego. Centrum tworzy programy edukacyjne interesujące dla uczniów, i otwarte na potrzeby pracodawców. Proponuje szeroki zakres kształcenia w różnych zawodach i zaspokaja rosnące zainteresowanie młodzieży. Kształci w zawodach z branży odzieżowej, fryzjerskiej, fotograficznej, kosmetycznej, ekonomicznej, reklamowej, handlowej oraz gastronomicznej, hotelarskiej i turystycznej.

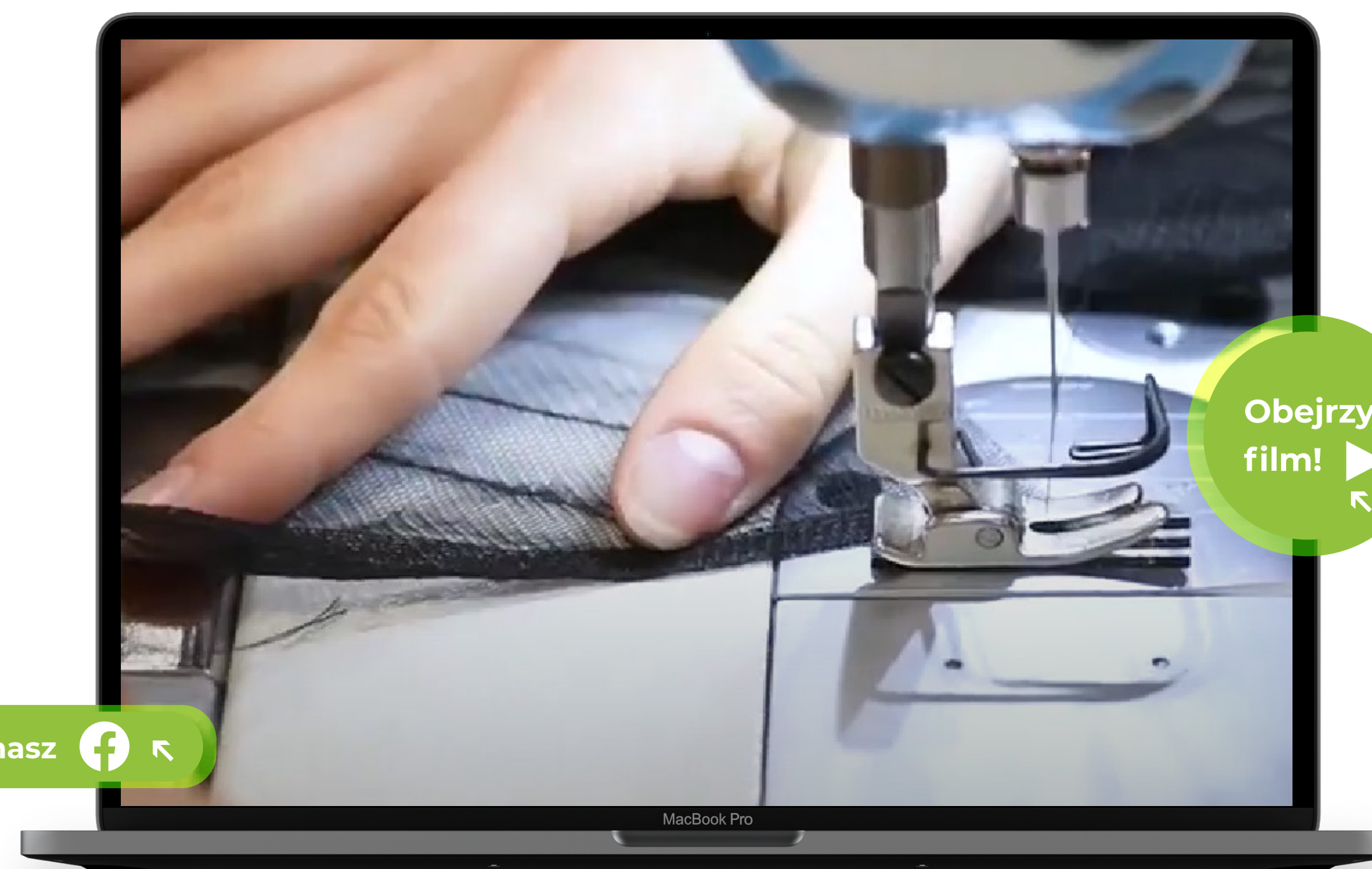
5.1. JEDNOSTKI WSPÓŁPRACUJĄCE w ramach projektu KRAWIEC - szkoła Branżowa I st. CKZiU w Sosnowcu

Placówka systematycznie podnosi jakość kształcenia poprzez stosowanie efektywnych technologii nauczania, tworzenia nowoczesnych programów dydaktycznych oraz ciągłego dostosowywania oferty kształcenia do zmian zachodzących na krajowym i europejskim rynku pracy. Poprzez współpracę z przedsiębiorcami wdraża innowacyjne rozwiązania edukacyjne. O ogromne znaczenie ma dobrze wyposażona baza technologiczno-dydaktyczna zapewniająca kompleksowe przygotowanie uczniów do wykonywania zawodu. Uczniowie biorą udział w wielu projektach i konkursach na szczeblu regionalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym, gdzie osiągają liczne sukcesy.

Historia szkoły sięga swoimi początkami 1945 roku. Jeszcze trwała II wojna światowa, a już 1 lutego 1945 roku utworzono Publiczną Szkołę Dokształcania Zawodowego w Sosnowcu, którą rychło przemianowano na Publiczną Średnią Szkołę Zawodową. Placówka rozpoczęła działalność dydaktyczną (zajęcia z uczniami) już w kwietniu 1945 roku. W roku szkolnym 1952/1953 pełna nazwa szkoły brzmiała: Zasadnicza Szkoła Zawodowa Ministerstwa Przemysłu Drobnego i Rzemiosła w Sosnowcu. Od 1981 roku nazwa szkoły ulega zmianie na Zespół Szkół Włókienniczo - Odzieżowych. W latach 80-tych w szkole wprowadza się pierwsze „pokazy mody”, będące odzwierciedleniem wysiłku i podsumowaniem pracy młodzieży kończącej szkołę. Przykładem jest pokaz mody zorganizowany w 1984 roku na Międzyszkolnym Konkursie Oświaty Zdrowotnej. W 2004 roku nastąpiła zmiana nazwy na Zespół Szkół Projektowania i Stylizacji Ubioru, następnie Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w Centrum Kształcenia Zawodowego

i Ustawicznego w Sosnowcu ul. Grota Roweckiego 64. Szkoła angażuje się w inicjatywy sprzyjające wzmocnieniu potencjału i wizerunku branży odzieżowo-tekstylnej, m.in. udział w ogólnopolskim projekcie FOSO - Forum Odbudowy Szkolnictwa Odzieżowego, „Nauczyciel szkoły odzieżowej w nowoczesnym przedsiębiorstwie przemysłu mody”, udział w branżowym seminarium „Szwalnica - tylko dla profesjonalistów”, organizowanym cyklicznie w Łodzi. Kadra nauczycielska zapraszana jest do udziału w konsultacjach dotyczących rozwoju branży odzieżowo - tekstylnej w ramach współpracy ze Związkiem Przedsiębiorców Przemysłu Mody „Lewiatan”. Działania szkoły niejednokrotnie zostały uhonorowane prestiżowymi certyfikatami i tytułami. W 2004 roku szkoła uzyskała certyfikat „SZKOŁY Z KLASĄ”, a w 2006 roku „SZKOŁY PRZYJAZNEJ UCZNIOM”. W 2010 roku aktywność szkoły została nagrodzona w środowisku branży odzieżowej, została laureatem Nagrody „Szkoła Przemysłu Mody 2010”. I miejsce oraz tytuł „Lidera Edukacji Zawodowej” w obszarze włókienniczo - odzieżowym i skórzanym w ramach ogólnopolskiego konkursu zorganizowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej. W 2015 roku została laureatem Ogólnopolskiego Konkursu „SZKOŁA DLA PRACODAWCÓW- PRACODAWCY DLA SZKOŁY”. W 2018 roku zdobyła KARTĘ JAKOŚCI MOBILNOŚCI w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego w ramach programu Erasmus+.

5.1. JEDNOSTKI WSPÓŁPRACUJĄCE w ramach projektu KRAWIEC - Szkoła Branżowa I st. CKZiU w Sosnowcu

Zobacz nasz ↩

Obejrzyj
film! ↩

5.2. TEMAT PRZEWODNI WSPÓŁPRACY W PROJEKcie KRAWIEC

Temat opracowanych zajęć w ramach projektu KRAWIEC to: „Techniki i technologie w procesie projektowania, konstruowania, realizacji i dokumentacji wyrobów tekstylno-odzieżowych”. Założeniem przy opracowaniu warsztatów było przede wszystkim pokazanie szerokiego spektrum możliwości tworzenia i wykorzystywania najnowszych technik i technologii w branży. Bardzo istotnym aspektem było również pokazanie wizji rozwoju specjalistów, wykształconych od poziomu branżowej szkoły I stopnia, aż do studiów wyższych. Rozpoczynają oni swoją ścieżkę kształcenia od zawodu krawca na pierwszym poziomie ponadpodstawowej edukacji i mogą ją rozwijać, aż do uczelni wyższej. Dzięki spektrum możliwości, pokazanych im w trakcie realizacji projektu, poznają nowe techniki i technologie stosowane w branży przemysłu mody, ale również uzyskują najaktualniejsze informacje z szeroko pojętej przedsiębiorczości oraz sporządzania dokumentacji i prezentacji produktów tekstylno-odzieżowych. Te umiejętności mogą wykorzystać w dalszym procesie kształcenia lub w praktyce zawodowej. W osiągnięciu celu określono zasady pracy na zajęciach, aby w końcowym rezultacie uzyskać projekt, prototyp, dokumentację projektowo - realizacyjną, gotowe wyroby tekstylno - odzieżowe i ich profesjonalną prezentację zdjęciową.

Zasady pracy na zajęciach warsztatowych:

- aktywność
- twórczość
- współpraca

efekt końcowy:

**WYROBY
TEKSTYLNO-ODZIEŻOWE**
puffy, bluzy, T-shirty, maseczki
kompleksowa dokumentacja

5.3. PLAN REALIZACJI - ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

Pilotażowe zajęcia, warsztaty z zakresu:

- projektowania i budowania prototypów
- konstruowania i modelowania odzieży
- wizualizacji 3D i skanowania sylwetki
- maszyn i urządzeń odzieżowych
- badania wyrobów tekstylno-odzieżowych
- opracowania dokumentacji projektowo - realizacyjnej
- podstaw przedsiębiorczości
- fotografii produktowej i sesyjnej

Dzięki współpracy pomiędzy szkołą branżową a uczelnią wyższą, młodzież może uczestniczyć w następujących aktywnościach:

- zajęcia projektowe, warsztatowe i laboratoryjne prowadzone w pracowniach uczelni,
- zajęcia warsztatowe prowadzone w szkole,
- zajęcia „on-line” w formie webinarium.

Organizując współpracę można skorzystać ze wszystkich wymienionych powyżej, albo z wybranych form zajęć, adekwatnie do potrzeb oraz możliwości innych partnerów lub późniejszej współpracy.

Uczniowie po zakończeniu udziału w programie otrzymują certyfikat potwierdzający uzyskanie dodatkowych umiejętności zawodowych.

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

Plan organizacji zajęć ↵

ETAP I PROJEKTOWANIE

Pierwszy tydzień warsztatów obejmuje zajęcia wprowadzające do tematyki tworzenia produktu (np. opracowanie projektu, konstrukcji, wizualizacji, dokumentacji realizacyjnej) i przygotowania jego realizacji (np. poznanie metod realizacji, technologii produkcji i wykończenia).

WTMiWT PŁ,
14.06 - 18.06.2021 r.

ETAP II REALIZACJA

Po pierwszym tygodniu odbywają się warsztaty w macierzystej szkole w zakresie realizacji zaprojektowanych wyrobów tekstylno-odzieżowych.

CKZiU Sosnowiec,
01.09 - 30.10.2021 r.

ETAP III FINALIZACJA I DOKUMENTACJA

Drugi tydzień warsztatów w uczelni obejmuje warsztaty z obszaru badania tekstyliów, gotowych wyrobów tekstylno-odzieżowych, przygotowywania dokumentacji fotograficznej, technicznej, identyfikację wizualnej oraz przygotowanie produktu do wdrożenia i przedsiębiorczości w tym zakresie.

WTMiWT PŁ,
15.11 - 19.11.2021 r.

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

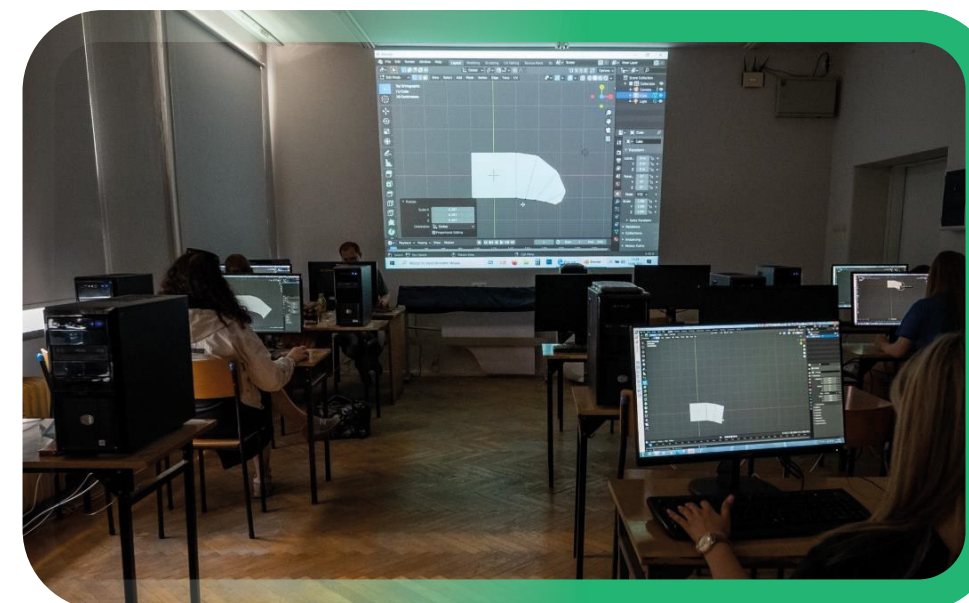
ETAP I

14.06 - 18.06.2021 r. WTMiWT PŁ

- PROJEKT
dr Anna Szumigaj-Badziak

- WIZUALIZACJA
dr Maciej Jabłoński

- FOTO-DOKUMENTACJA
PROTOTYPÓW
dr Marta Miaskowska

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

ETAP I

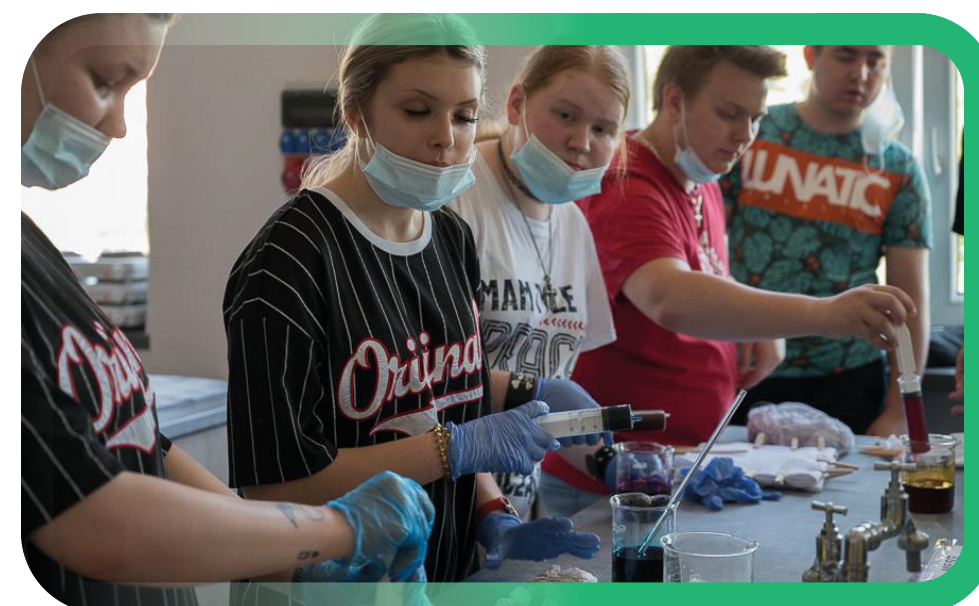
14.06 - 18.06.2021 r. WTMiWT PŁ

- HAFT
dr hab. inż. Marcin Barburski,
prof. uczelni

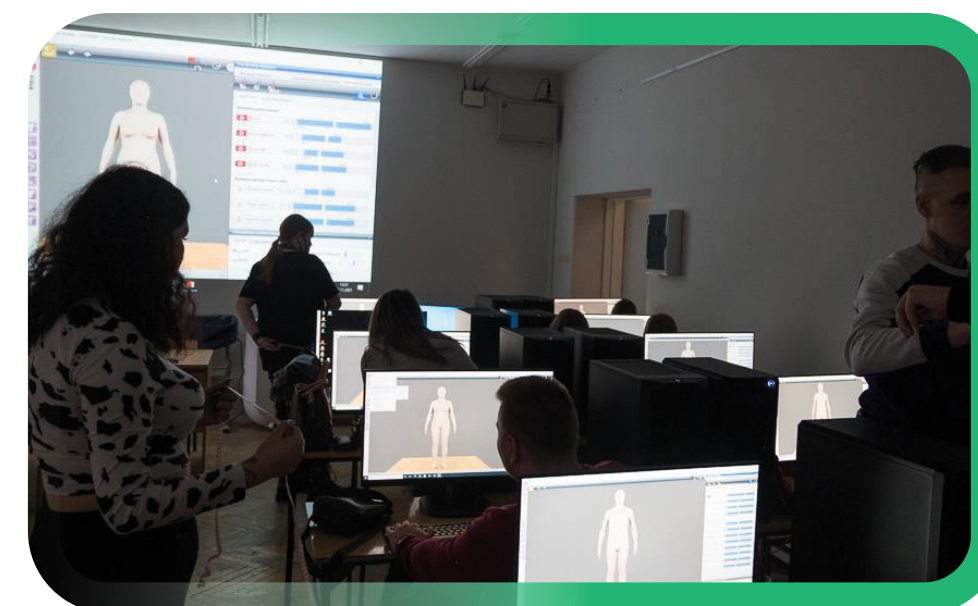
mgr inż. Agata Poniecka

- DRUK I BARWIENIE
dr inż. Edyta Matyjas - Zgondek

- KONSTRUKCJA
dr inż. Magdalena Owczarek

- ODZIEŻ
dr inż. Agnieszka Cichocka

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

ETAP II

01.09 - 30.10.2021 r. CKZiU Sosnowiec

● ZAPLANOWANIE
PROCESU REALIZACJI
mgr inż. Anna Fąfara

● OPRACOWANIE
SZABLONÓW
W SYSTEMIE CAD
mgr inż. Anna Fąfara

● KROJENIE
mgr Aneta Gajos
Mosiy Mykhalo

● SZYCIE
mgr Aneta Gajos
Mosiy Mykhalo

● WYKOŃCZENIE
mgr Aneta Gajos
Mosiy Mykhalo

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

ETAP III

15.11 - 19.11.2021 r. WTMiWT PŁ

- PROJEKT IDENTYFIKACJI / METEK
dr Anna Szumigaj-Badziak
- WIZUALIZACJA 3D
dr inż. Magdalena Owczarek
- FOTO-DOKUMENTACJA
dr inż. Magdalena Owczarek
- HAFT
dr hab. inż. Marcin Barburski,
prof. uczelni

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

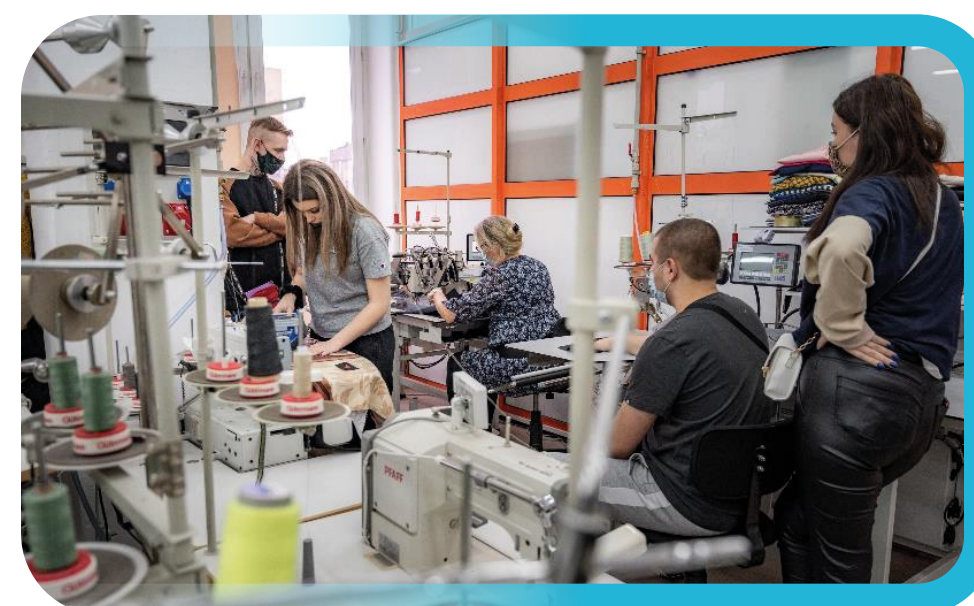
ETAP III

15.11 - 19.11.2021 r. WTMiWT PŁ

● DRUK I WYKOŃCZENIE
dr inż. Edyta Matyjas-Zgondek

● ODZIEŻ
dr inż. Agnieszka Cichocka

● PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ
dr Monika Malinowska –
Olszowy, prof. uczelni

● BADANIA
prof. dr Michał Puchalski
dr hab. inż. Sławomir Sztajnowski
dr inż. Waldemar Machnowski
prof. dr hab. inż. Małgorzata Matusiak

dr inż. Edyta Matyjas – Zgondek
dr inż. Magdalena Kłonowska
dr inż. Aleksandra Rutkowska

5.3. ORGANIZACJA ZAJĘĆ DLA UCZNIÓW

[Plan organizacji zajęć ↵](#)

Program realizowany w trakcie współpracy szkoły z uczelnią wykracza poza podstawę programową. Poniżej przykładowy scenariusz zajęć:

TEMAT: Symulacja wizualna wyrobów tekstylno-odzieżowych w CAD

- TEMAT:** Symulacja wizualna wyrobów tekstylno-odzieżowych w CAD.
PROWADZĄCY: dr inż. Magdalena Owczarek, adiunkt, Politechnika Łódzka
SALA: Pracownia komputerowa, s. 232, II p. A33, IAT, WTMiWT PŁ
CZAS TRWANIA: 2 x 45min.
ŚRODKI DYDAKTYCZNE: rzutnik, komputery, system 3D Vidya CAD
CEL OGÓLNY: Umiejętność tworzenia symulacji/ wizualizacji wyrobów tekstylno-odzieżowych w systemie 3D Vidya CAD.
- CELE OPERACYJNE:**
1. Zna podstawowe zasady tworzenia wizualizacji w systemie 3D Vidya CAD.
 2. Umiejętnie tworzy wizualizację wyrobów tekstylno-odzieżowych w systemie 3D Vidya CAD.
 3. Poprawnie organizuje pracę i zapisuje jej efekty w systemie 3D Vidya CAD.
 4. Potrafi posługiwać się różnymi grupami narzędzi w systemie 3D Vidya CAD.
- SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ:**
1. Wykład wprowadzający (oprogramowanie, narzędzia, sposób pracy).
 2. Wspólna realizacja wizualizacji (za przykładem prowadzącego).

3. Indywidualne ćwiczenia i korekty (każdy opracowuje własne wizualizacje).

CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA:

1. Prowadzi wykład wprowadzający.
2. Przedstawia przykłady.
3. Pokazuje jak wykonać zadanie.
4. Koryguje błędnie realizowane zadania.
5. Komentuje realizowane zadanie.

CZYNNOŚCI UCZNIĄ:

1. Słucha i prowadzi notatki.
2. Aktywnie uczestniczy w testach sprawdzających wiedzę.
3. Wykonuje zadania zgodnie z wytycznymi prowadzącego.
4. Odnosi się do korekt prowadzącego i poprawia błędy.

EWALUACJA:

1. Właściwe wykorzystanie narzędzi podczas zadań.
2. Samodzielne dopracowanie konstrukcji poprzez odpowiedni dobór i zastosowanie narzędzi.

LITERATURA: 1. Autorskie materiały / instrukcje na temat tworzenia symulacji / wizualizacji wybranych wyrobów tekstylno-odzieżowych. | 2. Autorskie prezentacje na temat pracy w systemie 3D Vidya CAD. | 3. Materiały promocyjne systemu 3D Vidya CAD.

5.4. MODEL DOBREJ WSPÓŁPRACY- DODATKOWE AKTYWNOŚCI

[Kontakt ↵](#)

Wizyta w zakładzie odzieżowym Bfield S.C.

Łódzka firma odzieżowa istniejąca od 2003 roku. Charakteryzuje ją zarówno tradycyjne podejście do wykonania produktu, ale również otwartość na nowoczesne technologie w celu zapewnienia najwyższej jakości i dokładności w produkcji. Zajmuje się szeroko pojętą produkcją odzieży damskiej począwszy od ubioru codziennego, przez elegancki, wraz z uwzględnieniem okazjonalnych zamówień dla klienta biznesowego. Oferuje usługi w dziedzinie: konstrukcji i stopniowania rozmiarów, odszywania wzorów, robienia układów, krojenia materiałów i szycia. Posiada nowoczesny park maszynowy, w którego skład wchodzi urządzenia takie jak: automatyczna lagowarka, cutter, autolap, maszyna do klejenia szwów, maszyna dwunastoigłowa.

5.4. MODEL DOBREJ WSPÓŁPRACY- DODATKOWE AKTYWNOŚCI

[Kontakt ↙](#)

Wizyta w Muzeum Fabryki w Manufakturze Łódzkiej

Muzeum Fabryki to miejsce z historią zakładów włókienniczych, zbudowanych przez Izraela Poznańskiego w drugiej połowie XIX wieku. Przemysłowe imperium Poznańskiego stanowiło samowystarczalną dzielnicę z rezydencją właściciela, domami dla robotników, własnym kościołem i szpitalem. W Muzeum Fabryki można poznać dzieje przemysłowej fortuny Poznańskich, rozwój zakładów, technikę produkcji tkanin bawełnianych i codzienną pracę dawnych robotników.

5.4. MODEL DOBREJ WSPÓŁPRACY- DODATKOWE AKTYWNOŚCI

[Kontakt ↵](#)

Profesjonalna sesja zdjęciowa

Sesja fotograficzna z udziałem zespołu fotografów, stylistów, modelek i modela, mająca na celu powstanie profesjonalnej dokumentacji zdjęciowej (reklamowo – produktowej) wyrobów wykonanych w ramach projektu KRAWIEC.

5.5. REALIZACJA - EFEKTY PRZEPROWADZONYCH ZAJĘĆ

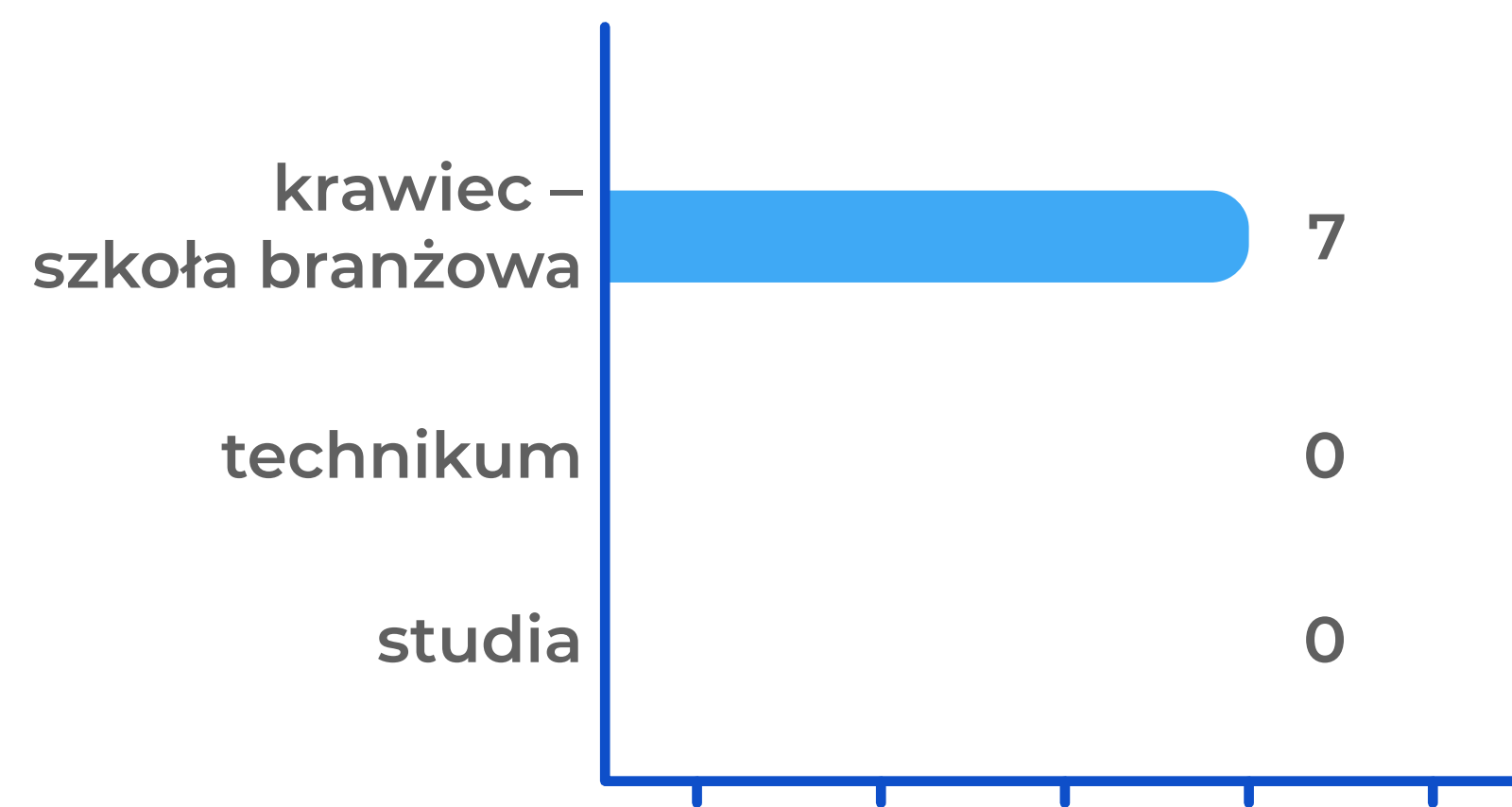
[Realizacja zajęć ↵](#)[Efekt realizacji zajęć ↵](#)[Obejrzyj
film!](#)

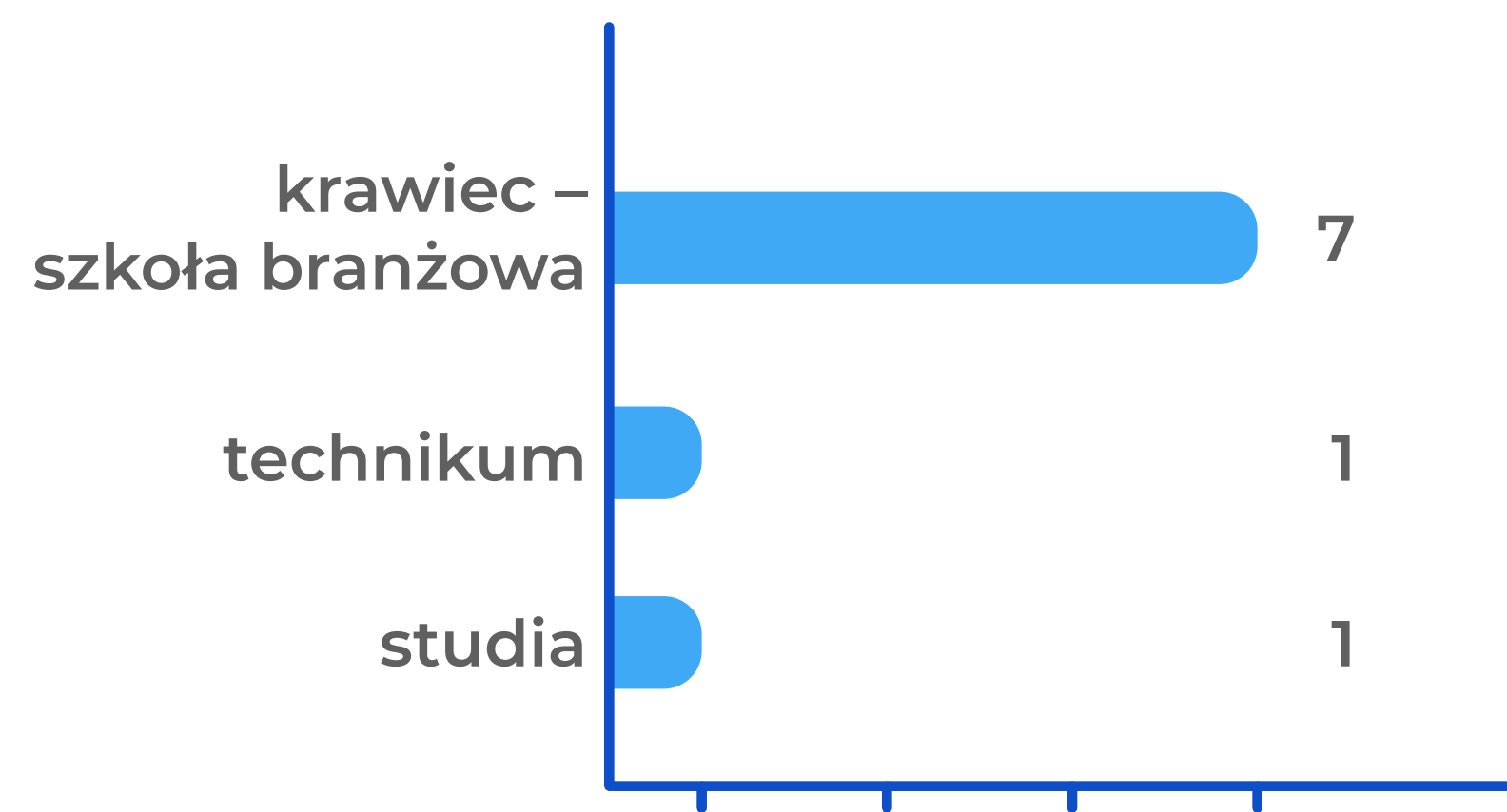
5.5. REALIZACJA - EFEKTY PRZEPROWADZONYCH ZAJĘĆ- ANKIETYZACJA

[Wyniki ankiet ↵](#)

Jakie masz plany zawodowe na przyszłość?

ANKIETA NA WEJŚCIU (7 / 9 odpowiedzi)

ANKIETA NA WYJŚCIU (9 / 9 odpowiedzi)

Zestawienie ankiet „na wejściu” i „na wyjściu” obrazuje, że skonkretyzowało się myślenie o swojej przyszłości wśród uczestników projektu. Dwie osoby decydują się na kształcenie w technikum, a jedna z nich deklaruje kontynuowanie edukacji na poziomie wyższym.

Warto zwrócić uwagę, iż przed rozpoczęciem projektu uczniowie niechętnie chcieli odpowiadać na ankietę, co pokazuje pierwszy wykres (liczba odpowiedzi 7/9). Świadczy to o nie najlepszym nastawieniu i niskiej motywacji na starcie projektu do uczestniczenia w nim zrekrutowanych uczniów. Informacje uzyskane o grupie beneficjentów projektu od nauczycieli nie były jednoznacznie optymistyczne. W związku z tym odpowiedzialni za projekt i zaangażowanie w realizację zajęć ze strony uczelni postawili przed sobą ambitny cel zmotywowania uczniów i utwierdzenia ich w wyborze drogi zawodowej poprzez ukazanie perspektyw i potencjału specjalistycznego kształcenia. To było ogromne wyzwanie dla nauczycieli akademickich, aby przygotować interesujące zajęcia oparte o innowacyjne technologie, ale jednocześnie bazujące na dotychczasowej wiedzy uczniów, a przede wszystkim angażujące uczestników w ich przebieg i dające wymierne rezultaty w postaci wykonanych produktów. Aby to osiągnąć, oprócz bardzo dokładnego, merytorycznego i celowego planu działania należało zainicjować proces wychowawczy, inspirujący i kształtujący nowe myślenie o zawodzie krawiec. Spowodowało to utwierdzenie uczniów w trafności dokonanego wyboru zawodu. Proces pilotażowego przeprowadzenia warsztatów pokazał, jak ważne jest odpowiednie podejście do ucznia, aby on czuł się dobrze, uwierzył w siebie i w swoją przyszłość i możliwość realizacji własnych ambicji i planów w branży mody.

W ostatnim dniu pobytu uczniów w uczelni przeprowadzono ankietę „na wyjściu”, która pokazuje zmianę myślenia uczniów - obserwujemy zwiększone zainteresowanie kształceniem w technikum i na studiach.

Pokazuje to osiągnięty cel projektu, m.in. zbudowanie wizji rozwoju uczniów i ścieżki kształcenia specjalistów od szkoły branżowej do studiów. Zajęcia w uczelni spełniły rolę zarówno inspirującą – zachęcenie do dalszego kształcenia branżowego, ale i rolę wychowawczą – zwiększenie poczucia wartości, zmotywowanie do samorozwoju i pokazanie obecnego w nich samego potencjału. Z relacji nauczycieli szkoły branżowej wynika, że rozpoczęty proces kształtowania nastawienia ucznia podczas zajęć w projekcie, ewaluował w czasie i zaowocował innym nastawieniem do obowiązków szkolnych i chętnego podejmowania działań ponadprogramowych.

Reasumując, korzyści są trójstronne dla:

- **uczniów** – skonkretyzowana wizja rozwoju i motywacja do specjalistycznego kształcenia,
- **szkoły** – efektywniejsza praca ze zmotywowanym uczniem i poprawa wizerunku,
- **uczelni** – szansa pozyskania studentów wykształconych kierunkowo od poziomu szkoły branżowej.

5.6. REALIZACJA - NOWE TECHNIKI I TECHNOLOGIE

[Nowe techniki i technologie ↗](#)

W ramach projektu opracowano materiał dydaktyczny z zakresu nowych technik i technologii w branży przemysłu mody. Dokument jest interaktywnym plikiem .pdf, w którym zawarto skondensowaną informację na dany temat, ale również szybki dostęp do filmów, opracowań, z których może skorzystać nauczyciel w ramach pracy z uczniem w szkole. Szczegółowy opis i dostęp w załączniku **Nowe techniki i technologie**.

TKANINY

autor
dr inż. Magdalena
Owczarek

DZIANINY

autor
dr inż. Magdalena
Kłonowska

BADANIA TEKSTYLIÓW

autor
dr inż. Magdalena
Kłonowska

WYKOŃCZENIA WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH

autor
dr inż. Edyta
Matyjas-Zgondek

TECHNIKI PRZYGOTOWANIA DO DRUKU

autor
dr Marta Miaskowska

DRUK NA TEKSTYLIACH

autor
dr inż. Edyta
Matyjas-Zgondek

OCENA ODPORNOCI WYBARWIEŃ

autor
dr inż. Edyta
Matyjas-Zgondek

BADANIA WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH

autor
dr inż. Edyta
Matyjas-Zgondek

5.6. REALIZACJA - NOWE TECHNIKI I TECHNOLOGIE

Nowe techniki i technologie ↗

HAFT

autorzy
mgr inż. Elżbieta Czernik,
mgr. Edyta Cyganek,
mgr. Aneta Gajos

MASZYNY ODZIEŻOWE

autorzy
mgr inż. Elżbieta Czernik,
mgr. Edyta Cyganek,
mgr. Aneta Gajos

PROGRAM CORELDRAW

autor
dr inż. Magdalena
Owczarek

PROGRAM CAD / CAM

autor
dr inż. Magdalena
Owczarek

PROGRAM BLENDER

autor
dr Marta Miaskowska

PROGRAM ADOBE PHOTOSHOP

autor
dr Marta Miaskowska

FAST FASHION I SLOW FASHION

autor
dr inż. Magdalena
Owczarek

SMART TEXTILE – INTERAKTYWNE TEKSTYLIA

autor
dr inż. Magdalena
Owczarek

5.7. DOSKONALENIE NAUCZYCIELI

Doskonalenie nauczycieli ↵

W ramach projektu opracowane zostały propozycje wsparcia procesu doskonalenia metodycznego i branżowego dla nauczycieli w formie szerokiej oferty szkoleń z przedstawionych poniżej obszarów – szczegółowy opis w załączniku *Doskonalenie nauczycieli*.

Propozycje doskonalenia metodycznego ↵

Propozycje doskonalenia branżowego ↵

5.7. PROPOZYCJE DOSKONALENIA METODYCZNEGO

Doskonalenie nauczycieli ↵

A1

Metody pracy z osobami z zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz spektrum autyzmu i specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

A2

Agresywny/trudny uczeń oraz emocje w trudnych sytuacjach

A3

Aktualne zjawiska społeczne i kulturowe zmieniające podejście młodzieży do kształcenia

A4

Jak sprawnie tworzyć materiały dydaktyczne wysokiej jakości

A5

GRYWALIZACJA
metodyka wspomagająca pracę nauczyciela/ aktywujące ucznia

A6

Narzędzia komputerowe wspomagające pracę nauczyciela/ aktywujące ucznia

A7

Narzędzia do pracy „on-line” umożliwiające pracę zdalną nauczyciela i ucznia

5.7. PROPOZYCJE DOSKONALENIA BRANŻOWEGO

Doskonalenie nauczycieli ↙

B1

Praca w programie graficznym w zakresie tworzenia rysunków modelowych 3D i 2D

B2

Praca w programie graficznym w zakresie tworzenia konstrukcji i modelowania ubioru

B3

Praca w systemie CAD ASSYST w zakresie tworzenia konstrukcji i modelowania ubioru i wizualizacji w module Vidya 3D.

B4

Praca w systemie CAD ZWTextil w zakresie tworzenia konstrukcji i modelowania ubioru i wizualizacji w module Vidya 3D.

B5

Praca w programie graficznym Adobe Photoshop w zakresie obróbki fotografii dokumentacyjnej ubioru

B6

Komunikacja za pomocą obrazu wideo – prosta realizacja wideo w zakresie dokumentacji ubioru

B7

Nowe technologie w branży tekstylno-odzieżowej

B8

Tekstylnia – identyfikacja surowców, struktur tekstylnych i ich parametrów

B9

Wycieczka dydaktyczna pracownie włókiennicze, odzieżowe i projektowe

B10

Doradztwo w zakresie merytorycznego wsparcia w obszarze włókiennictwa i odzieżownictwa.

5.8. UPOWSZECHNIANIE MODELU

Upowszechnianie modelu jest jednym z kluczowych elementów realizowanego projektu. Obejmować będzie swym zasięgiem wszystkie szkoły kształcące w zawodzie krawiec w Polsce i będzie przebiegać dwuetapowo:

- Rozesłanie szkieletu modelu do wszystkich szkół kształcących w zawodzie krawiec 144 szkół
– termin 05 - 07.2021 r.
- Rozesłanie modelu do zainteresowanych szkół oraz zebranie deklaracji od szkół o możliwości wykorzystania wybranych rozwiązań w zakresie współpracy ze szkołami wyższymi
– termin 08 - 09.2022 r.

Model zrecenzowano przez eksperta, rekomendowanego przez Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody LEWIATAN.

Model współpracy szkół ponadpodstawowych i uczelni wyższych to możliwość rozwoju i wielu korzyści dla każdej ze stron. Współczesna młodzież, choć często postrzega szanse swojej kariery zawodowej nie do końca świadomie, to ma ogromny potencjał do tego, by w przyszłości stać się świetnymi specjalistami. Jednak wiele zależy od tego, czy na etapie edukacji zostanie w nich rozbudzona prawdziwa pasja do nauki, do zawodu. Uczniowie szkół ponadpodstawowych poprzez udział w programie testującym model współpracy uczelni – szkół branżowych (zawodowych) i przemysłu, mają możliwość zapoznania się ze strukturą uczelni, z podstawowymi zasadami życia akademickiego, mają kontakt ze studentami oraz nauczycielami akademickimi. Dla wielu, po takich doświadczeniach, możliwe jest bardziej świadome podjęcie decyzji związanych z własną edukacją, rozwojem swojej kariery zawodowej na poziomie wyższym w przyszłości, nawet jeśli w danym momencie, wydaje się ona dużym wyzwaniem. Młodzi ludzie uświadamiają sobie wizję własnego rozwoju i uzyskują motywację do kształcenia.

Uczelnia wyższa ma możliwość poznania swoich ewentualnych studentów, szansę przedstawienia i wskazania im kierunku rozwoju, dzięki czemu w przyszłości możliwym stanie się zrekrutowanie dobrze praktycznie przygotowanych, znających branżę od poziomu pracy fizycznej, specjalistów, którzy przyjdą na studia już z pewnym bagażem fachowej wiedzy i umiejętności, aby dalej je rozwijać i realizować nawet najambitniejsze plany zawodowe.

Współpraca szkół z uczelnią wyższą powinna w efekcie prowadzić do przygotowania na rynek pracy absolwentów branżowych szkół I stopnia, gruntownie wykształconych i świadomych potencjału rynkowego zawodu KRAWIEC oraz, w przypadku niektórych z uczestników programu, zainspirować ich do podjęcia wysiłku rozwoju ścieżki edukacyjnej od poziomu zawodowego do wyższego. Wszyscy uczniowie biorący udział w programie powinni uzyskać wyraźne wsparcie kształcenia szkolnego w obszarze nie tylko wiedzy teoretycznej, ale także uzyskać dodatkowe praktyczne fachowe umiejętności oraz kompetencje społeczne niezbędne do sprawnego poruszania się po rynku pracy lub/i do podjęcia działań zawodowych na własny rachunek - podejmowanie wyzwań indywidualnej przedsiębiorczości.

Głównym założeniem współpracy jest zapewnienie jak najlepszych warunków do rozwoju wiedzy, umiejętności i kompetencji uczniów. Zajęcia dydaktyczne prowadzone na uczelni to nie tylko szansa na zdobycie szerokiej wiedzy branżowej, ale także skorzystania z najnowszych technik i technologii, często niedostępnych nawet w zakładach przemysłowych, z którymi szkoła lokalnie kolaboruje. Efektywna współpraca szkoły z uczelnią wyższą stanowi źródło korzyści dla wszystkich zaangażowanych stron. Osiągnięte korzyści są widoczne zarówno w krótkim czasie, jak i w dłuższej perspektywie. Wdrożenie przedstawionego modelu współpracy szkoły branżowej i uczelni dla zawodu krawca przynosi korzyści wszystkim zainteresowanym stronom: szkole, uczniom, nauczycielom, uczelni oraz jej wykładowcom, a wreszcie w dłuższej perspektywie daje korzyści realnej gospodarce.

KORZYŚCI WSPÓŁPRACY DLA UCZNIÓW SZKÓŁ BRANŻOWYCH

Najważniejszą korzyścią dla uczniów, wynikającą z realizacji niniejszego modelu, jest podniesienie ich kompetencji zawodowych i społeczno-interpersonalnych. Kompetencje zawodowe budowane są dzięki realizacji projektów stanowiących dodatkowe (wychodzące poza zakres programu szkolnego, choć bazujące na wcześniejszym, branżowym przygotowaniu uczniów) zadania zawodowe, a społeczno-interpersonalne poprzez pracę w grupie, współdziałanie i właściwe funkcjonowanie w środowisku innym niż szkoła oraz kontakt poprzez wykorzystanie technologii TIK (webinaria).

Młodzież kształcąca się w zawodzie krawiec, to uczniowie branżowej szkoły I stopnia, a poprzez zajęcia na uczelni wyższej, mogą zostać zmotywowani do podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych. Pozostałymi korzyściami dla młodzieży są między innymi:

- nowa, pełniejsza wizja możliwości własnego rozwoju zawodowego,
- poznanie uczelni, struktury, oferty, ludzi z wiedzą, doświadczeniem zawodowym i pasją,
- poznanie nowych technik i technologii tekstylno-odzieżowych, metod badawczych stosowanych w branży przemysłu mody,
- możliwość uczestniczenia w wykładach, ćwiczeniach, projektach i laboratoriach z kadrą naukowo-dydaktyczną uczelni,
- możliwość zastosowania wiedzy szkolnej i akademickiej w życiu codziennym,
- możliwość zapoznania się z nowymi metodami nauczania oraz innym trybem organizacji kształcenia,
- integracja w grupie,
- nauka funkcjonowania w nowym środowisku.

KORZYŚCI WSPÓŁPRACY DLA NAUCZYCIELI SZKÓŁ BRANŻOWYCH

Kolejną korzyścią współpracy realizowanej w ramach niniejszego programu jest możliwość doskonalenia dla nauczycieli kształcenia zawodowego, poprzez kontakt z uczelnią wyższą, nowymi technikami i technologiami w branży. Kompetencje zawodowe oraz metodyczne to klucz do zaszczepienia w młodzieży pasji do zawodu i wykorzystania nowych metod dydaktycznych, stosowanych na uczelni.

Nauczyciele poprzez kontakt oraz zajęcia na uczelni wyższej, mogą poznać nowe techniki i technologie z branży, jak również nowe metody dydaktyczne i narzędzia stosowane we współczesnym kształceniu młodzieży. Podsumowując, korzyściami dla nauczycieli są między innymi:

- uzyskanie argumentów i narzędzi do rozbudzenia zainteresowania branżą oraz wskazania innej drogi rozwoju szkolnego i zawodowego młodzieży,
- poznanie i zastosowanie w praktyce nowych metod dydaktycznych np. pracy projektowej,
- stosowanie w ramach projektu nowoczesnych, cyfrowych narzędzi metodycznych,
- empiryczne poznanie najnowszych technik i technologii tekstylno-odzieżowych wykorzystywanych lub będących dopiero przyszłością branży,
- nawiązanie kontaktów i stała współpraca uczelnia – szkoła,
- wypracowanie perspektywy wspólnego kierunku kształcenia młodzieży - przyszłych, branżowych specjalistów,
- podniesienie efektywności kształcenia,
- wzajemna wymiana doświadczeń.

KORZYŚCI WSPÓŁPRACY DLA UCZELNI

Korzyścią współpracy dla uczelni jest przede wszystkim pozyskanie przyszłych studentów spośród absolwentów szkół zawodowych na kierunku studiów wyższych, związanych z branżą przemysłu mody. Zasadność takiego działania jest związana z wykształceniem specjalistów, mających gruntowne, branżowe wykształcenie począwszy od szkoły zawodowej. Podsumowując, korzyściami są między innymi:

- możliwość poznania przyszłych kandydatów na studia i wskazania im kierunku indywidualnego rozwoju, dzięki czemu uczelnie zyskują szanse na pozyskanie w przyszłości wartościowych słuchaczy,
- popularyzacja najnowszych technik i technologii oraz działań na rzecz młodzieży szkolnej, służących poszerzeniu wiedzy, pogłębianiu zainteresowań oraz ułatwieniu świadomego dokonywania wyboru dalszego kierunku kształcenia,
- wzrost rozpoznawalności kierunków studiów oraz całej uczelni wśród przyszłych kandydatów na studia wyższe,
- zwiększanie konkurencyjności uczelni poprzez upowszechnianie osiągnięć jej pracowników,
- wymiana doświadczeń z nauczycielami przedmiotów zawodowych szkoły ponadpodstawowej i podejmowanie wspólnych działań,
- budowa właściwego, innowacyjnego wizerunku branży, dla której uczelnia kształci kadry.

DOKUMENTY DO POBRANIA

- ZAŁĄCZNIK 1 **POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY SZKOŁY Z UCZELNIĄ WYŻSZĄ** ↶ - przykład
- ZAŁĄCZNIK 2 **KARTY DIAGNOZY (dla ucznia 2a,** ↶ **dla nauczyciela 2b)** ↶ – przykłady opracowanych ankiet „na wejściu”
- ZAŁĄCZNIK 3 **KARTA EWALUACJI** ↶ – przykład opracowanej ankiety „na wyjściu”
- ZAŁĄCZNIK 4 **PLAN ORGANIZACJI ZAJĘĆ** ↶ – opracowanie prezentujące plan i scenariusze pilotażowych zajęć
- ZAŁĄCZNIK 5 **REALIZACJA ZAJĘĆ** ↶ – opracowanie prezentujące pilotażową realizację zajęć
- ZAŁĄCZNIK 6 **EFEKT REALIZACJI ZAJĘĆ** ↶ – opracowanie prezentujące wytworzone wyroby tekstylno – odzieżowe w ramach pilotażowych zajęć
- ZAŁĄCZNIK 7 **ANKIETYZACJA** ↶ – opracowanie podsumowujące realizację pilotażowych zajęć
- ZAŁĄCZNIK 8 **DOSKONALENIE NAUCZYCIELI** ↶ – opracowanie prezentujące możliwości doskonalenia nauczycieli
- ZAŁĄCZNIK 9 **NOWE TECHNIKI I TECHNOLOGIE** ↶ – opracowanie prezentujące nowe techniki i technologie w branży przemysłu mody

Dr inż. Marzanna Lesiakowska-Jabłońska
RECENZENT WSKAZANY PRZEZ ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW PRZEMYSŁU MODY LEWIATAN

W obecnych czasach, w sytuacji dynamicznych zmian zachodzących na rynku pracy i ogólnie w realnej gospodarce, odpowiednie przygotowanie kadr (zwłaszcza pracowników sfery produkcyjnej i branżowych usług materialnych) ma kluczowe znaczenie dla rozwoju przemysłu mody i innowacyjnych tekstyliów. Ważne jest to też dla zachowania zdolności, znów wracającego do łask, wytwarzania spersonalizowanej odzieży miarowej (rzemiosło i produkcja w systemie mass customization). Sytuacja pandemiczna, która do-tknęła świat, pokazała wyraźnie, jak przy zerwanych łańcuchach dostaw, istotne jest utrzymanie własnego potencjału wytwórcze-go. KRAWIEC to przygotowany do wykonywania zawodu w szkole branżowej I i/lub II stopnia lub na kursach kwalifikacyjnych specja-lista, który posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje, pozwalające mu na samodzielną realizację szerokiego spektrum zadań związanych z wytwarzaniem oraz konfekcjonowaniem wyrobów tekstylnych, w tym odzieżowych. Dynamiczny rozwój: technik i technologii włókienniczych i odzieżowych (nowe surowce i mate-riały, innowacyjne produkty – np. odzież funkcjonalna, coraz do-skonalsze maszyny i urządzenia, sposoby wykańczania, obróbki i uszlachetniania wyrobów tekstylnych) oraz zmiany tendencji ryn-kowych (slow fashion, ekologia, recykling, kastomizacja i personali-

zacja wyrobów, odejście od modelu nadmiarowej konsumpcji) powodują, że KRAWIEC jest typowany, jako jeden z branżowych zawodów przyszłości. Jest to specjalista bardzo interdyscyplinary, który musi posiadać szeroki wachlarz umiejętności i kompetencji, bazujących na fachowej wiedzy. Od osób wykonujących ten zawód wymagane są umiejętności: „rozpoznawania materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich, określania ich właściwości oraz możliwości zastosowania, dobierania fasonów odzieży do określonych typów sylwetek klientów, korzystania z rysunków żurnalowych i modelowych, wykonywania prostych projektów plastycznych oraz konstruowania i modelowania form odzieży zgodnie z zamówieniem klienta. Krawiec wykonuje również czynności związane z organizacją stanowiska pracy, obsługą maszyn szwalniczych typu: owerlok, stębnówka, guzikarka, dziurkarka oraz urządzeń odzieżowych, pras i manekinów prasowalniczych, wykonywania różnych asortymentów odzieży dla wszystkich grup wiekowych, a także wykonywania przeróbek i napraw krawieckich wyrobów odzieżowych. Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie krawiec może też prowadzić własną działalność gospodarczą związaną z wytwarzaniem odzieży oraz świadczeniem usług.”

[Projekt: „Partnerstwo na rzecz kształcenia zawodowego. Etap 3. Edukacja zawodowa odpowiadająca potrzebom rynku pracy”, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego w latach 2018–2019].

Dr inż. Marzanna Lesiakowska-Jabłońska - RECENZENT WSKAZANY PRZEZ ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW PRZEMYSŁU MODY LEWIATAN

Absolwent szkoły branżowej I stopnia o zawodzie KRAWIEC może rozpocząć pracę w formie zatrudnienia się w obszarze usług (pracownia krawiecka, atelier projektowo-krawieckie), gdzie musi wykazać się nie tylko umiejętnościami techniczno-technologicznymi, ale również kompetencjami społecznymi przydatnymi w kontaktach z innymi pracownikami i klientami, musi śledzić trendy mody, znać zasady stylizacji poprzez ubiór, właściwości surowców i materiałów tekstylnych (łącznie z ich cechami ekologicznymi i biofizycznymi). W obecnych czasach jest to niezbędne przy wykonywaniu odzieży na indywidualne zlecenia. Po spełnieniu określonych wymagań, osoba o zawodzie KRAWIEC może prowadzić jednoosobową działalność gospodarczą w postaci autorskiej pracowni krawieckiej. Wtedy dodatkowo konieczne jest wykazanie się działaniami przedsiębiorczymi, opanowanie zasad budowania pozycji firmy na rynku, dbanie o jej wizerunek i własny rozwój zawodowy, pozwalający na nadążanie za trendami i tendencjami w modzie (estetyka i technologia). Jest to ważny obszar przygotowania KRAWCÓW w systemie edukacji dla przyszłości (ich indywidualnej i branżowego rynku). Takie funkcjonowanie krawieckich pracowni, szczególnie w zakresie przerabiania i naprawiania ubiorów, wpisuje się bardzo mocno w istotną we współczesnym świecie dbałość o środowisko. Recykling odzieży, która często nie jest podatna na przetwarzanie przemysłowe (ubioły to struktury wielosuwrowcowe i wielomateriałowe, przez co nie nadają się do masowego przerobu) może być skutecznie realizowany tylko w małych

zakładach projektowo – krawieckich (tzw. recykling designerski, czyli wykorzystanie starych ubiorów w nowych formach użytkowych). Jest to ważny aspekt kształcenia KRAWCÓW dla lepszej PRZYSZŁOŚCI świata i rynku mody.

Innym obszarem, dla którego kształci się specjalistów w zawodzie KRAWIEC oraz miejscem ich zatrudnienia jest przemysł mody. Tu obserwowany jest, zgodny ze światowymi tendencjami, wzrost zainteresowania produkcją krótkoseryjną lub wręcz wytwarzaniem w warunkach przemysłowych wyrobów na indywidualne zamówienia odbiorców. Są to tzw. produkty kastomizowane, czyli produkowane w systemie bespoke – uwzględnia się oczekiwania wzornicze, estetyczne i styl klienta i/lub made to measure – dopasowuje się wzory z produkcji seryjnej do rozmiarów danego użytkownika.

Dr inż. Marzanna Lesiakowska-Jabłońska - RECENZENT WSKAZANY PRZEZ ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW PRZEMYSŁU MODY LEWIATAN

Te zmiany rynkowe powodują, że pracodawcy poszukują i będą również potrzebowali w przyszłości wysoko wykwalifikowanych, wszechstronnych pracowników. Istniejący obecnie na branżowym rynku pracy duży popyt na umiejętności zawodowe wykorzystywane na stanowiskach: szwaczka, krojczy, prasowacz (których można wykształcić na krótkich kursach), będzie z czasem częściowo zastępowany przez potrzebę szerszego niż obecnie zatrudniania w przemyśle dobrze i interdyscyplinarnie przygotowanych do wykonywania swojego zawodu KRAWCÓW. Pracodawcy już potrzebują i nadal będą zatrudniali pracowników, którzy potrafią we współpracy z projektantem i technologiemi wykonywać konstrukcje różnych asortymentów i modeli odzieży, samodzielnie je uszyć, wykończyć, zindywidualizować poprzez np. hafty i/lub nadruki, odpowiadając jednocześnie za jakość realizacji oraz wykorzystując przemysłowe technologie i park maszynowy. Obecnie rola KRAWCÓW w firmach odzieżowych ogranicza się głównie do pracy we wzorcowni (wykonywanie prototypów), jednak przy szerszym wejściu do przemysłu mody idei kastomizacji produktów, przy równoczesnej niepodatności procesów konfekcjonowania odzieży na pełną automatyzację i robotyzację, zapotrzebowanie na KRAWCÓW pracujących na elastycznych, realizujących indywidualne zlecenia klientów liniach produkcyjnych, będzie rosło. W takiej pracy, wymagającej kontaktu z projektantem i technologiemi, pomocne będą również umiejętności z zakresu kompetencji interpersonalnych, działań zespołowych, ale i zdolność ponoszenia odpowiedzialności za przydzielone zadania oraz realizacja ich na

określonej ścieżce czasowej. Do wykonywania zawodu KRAWCA na miarę XXI wieku przydatne są wszelkie aspekty procesu kształcenia poszerzające horyzonty poznawcze uczniów, inspirujące ich do samodzielnych działań projektowo-wykonawczych, dające im wiedzę o rzeczywistym obrazie, interdyscyplinarności i potencjale rozwojowym branży. To jest i będzie bardzo ważny obszar kształcenia dla realnego rynku i PRZYSZŁOŚCI.

Uwzględniając powyższy, krótko zarysowany obraz zmian zachodzących na rynku i w przemyśle mody, należy stwierdzić, że projekt : „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec” wpisuje się bardzo dobrze w przedstawione powyżej wyzwania przygotowania kadr dla realnego rynku i przyszłości branży. Cel główny projektu, którym jest: „wypracowanie modelu trwałej współpracy uczelni ze szkołami zawodowymi, a w konsekwencji lepsze przygotowanie uczniów z branży mody do oczekiwań współczesnego rynku [...]” ma być zrealizowany poprzez uzyskanie innych efektów np. rozbudzenia w uczestnikach świadomości potrzeby ciągłego podnoszenia własnych kompetencji zawodowych łącznie z „możliwością uzupełnienia wykształcenia kierunkowego w późniejszych latach na studiach”.

Dr inż. Marzanna Lesiakowska-Jabłońska - RECENZENT WSKAZANY PRZEZ ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW PRZEMYSŁU MODY LEWIATAN

Tak więc nie sama współpraca jest celem, ale jej efekty prowadzące do zainspirowania uczniów branżowych szkół I stopnia do znalezienia własnego miejsca na rynku pracy oraz świadomego budowania ścieżki rozwoju kariery zawodowej poprzez systematyczne podnoszenie wykształcenia. Tak postawione przed zaangażowanymi w projekt wykonawcami zadanie służy zarówno samym beneficjentom programu (uczniom biorącym w nim udział), jak również szkołom, pracującym w nich nauczycielom, uczelniom i całej branży. Wielorakie korzyści płynące dla ww. podmiotów wykazano w sprawozdaniu z realizacji projektu. Oprócz łatwo dostrzegalnych efektów, jakim są np. konkretna wiedza przekazana w czasie zajęć, zaznajomienie uczniów i nauczycieli z szerszym i bardziej nowoczesnym obrazem przemysłu mody, nauka pracy w systemie projektowym oraz fizyczna realizacja autorskich pomysłów z empirycznym wykorzystaniem nowych technik i technologii, trzeba zauważyć również rezultaty „miękkie” np.: wzmocnienie przekonania o właściwie wybranym zawodzie, zaszczepienie w młodych ludziach chęci samorozwoju, śmiałości w realizacji własnych planów i ugruntowanie potrzeby systematycznego kształcenia (w systemie formalnym – branie pod uwagę kontynuacji kształcenia na poziomie wyższym i nieformalnym – zaciekawienie branżowymi nowinkami, śledzenie ich w dostępnych mediach), a wreszcie podniesienie poziomu samooceny uczniów. Program realizowany w trakcie opartej na proponowanym modelu współpracy szkoły z uczelnią wykracza poza podstawę programową właściwą dla zawodu i I poziomu kształcenia, ale jest równocześnie dopasowa-

ny do możliwości percepcyjnych uczestników i bazuje na ich dotychczasowej wiedzy i umiejętnościach. Ma to na celu inspirowanie uczniów do podejmowania nowych wyzwań, ale równocześnie wykazuje dbałość autorów o to, aby nie frustrować młodych ludzi niemożnością osiągnięcia zaplanowanych rezultatów. Dobry podział zadań między partnerów: przygotowanie projektowe i prototypowanie realizowane w uczelni, wykonanie wyrobów w pracowniach szkolnych, uszlachetnianie, dokumentowanie i sesje fotograficzne realizowane pod okiem specjalistów w uczelni – daje gwarancję płynnej realizacji zadań postawionych przed uczestnikami.

Pilotażowe działania wykonane w ramach projektu zostały właściwie zaplanowane i poprawnie przeprowadzone. Przedstawiony w sprawozdaniu cykl pracy: od krótkiej analizy otoczenia rynkowego, prezentacji doświadczeń podmiotów zaangażowanych w projekt, poprzez wybór szczegółowego celu, właściwego partnerstwa (uczelnia – szkoła i dodatkowo przedsiębiorstwo jako miejsce wizyty studyjnej), wytypowanie konkretnego zespołu, zaplanowanie sposobu, formy i cyklu działań, aż po prezentację materialnych i „miękkich” efektów programu daje dobry wgląd w całość projektu. Program realizowanych zajęć jest bardzo ciekawy i dobrze dopasowany do zamierzonych do osiągnięcia efektów tej pozaszkolnej formy kształcenia.

Dr inż. Marzanna Lesiakowska-Jabłońska - RECENZENT WSKAZANY PRZEZ ZWIĄZEK PRZEDSIĘBIORCÓW PRZEMYSŁU MODY LEWIATAN

Pozwala to na pozytywne zaopiniowanie takiego modelu współpracy szkół zawodowych z wyższymi uczelniami jako celowego narzędzia dydaktycznego wspierającego proces kształcenia uczniów branżowych szkół I stopnia w zawodzie KRAWIEC. Jak podają autorzy, wypracowane przez nich rozwiązanie jest modelem nie na zasadzie dokładnego powielenia w innych układach partnerskich i w przyszłości, ale raczej jest ogólnym schematem działania dla innych tego typu współprac.

Wydaje się więc, że wartymi docenienia są następujące elementy projektu:

- 1) cel inspiracyjny i motywacyjny przedkładany ponad zamiar uzyskania konkretnego ilościowego wskaźnika;
- 2) pokazanie innowacyjnego obrazu branży z potencjałem rozwojowym na przyszłość, a co za tym idzie, wkład w wbudowanie właściwego wizerunku sektora przemysłu mody i innowacyjnych tekstyliów;
- 3) szerokie spektrum zajęć pilotażowych przeprowadzonych z młodzieżą (od wzornictwa, poprzez technologię i metrologię, aż do zagadnień z marketingu i przedsiębiorczości), dające wyobrażenie o interdyscyplinarności zawodu;
- 4) przyjęcie modelu pracy projektowej, zbliżonej do działań w przemyśle mody, zakończonej konkretnym rezultatem w postaci produktu oraz jego prezentacji,
- 5) realizacja projektu w środowisku uczelnianym i w szkole - zaangażowanie obu partnerów i wspólna odpowiedzialność za efekty pracy - gwarantujący efekt synergiczny współpracy,
- 6) właściwy cykl pracy, pozwalający na dłuższą obecność młodzieży w nowym środowisku i osiągnięcie celów merytorycznych oraz społeczno-wychowawczych,

7) bazowanie na dotychczasowej wiedzy i umiejętnościach z równoczesnym poszerzeniem programu pracy o nowe zagadnienia i formy działania, wykraczające poza szkolną podstawę programową, jednak synergicznie ją dopełniające;

8) opracowanie dla nauczycieli oferty szkoleń metodycznych i branżowych, mających na celu dopełnienie działań projektowych, a w stosunku do zainteresowanych ich doskonalenie zawodowe;

9) zwracanie uwagi na „miękkie” rezultaty projektu tj. podniesienie motywacji do kształcenia i pracy, samoświadomości i autooceny uczniów - uczestników programu,

10) ugruntowanie decyzji o wyborze zawodu oraz zainspirowanie do planowego rozwoju ścieżki kształcenia (łącznie z braniem pod uwagę kierunkowych studiów wyższych) i kariery zawodowej.

I wreszcie należy zwrócić uwagę na pewną otwartość prezentowanego modelu, który nie zapisuje sztywno programu i partnerstwa, ale wskazując na cele i sposoby działania, dopuszcza modyfikacje szczegółów stosownie do charakteru, miejsca, czasu i podmiotów innych tego typu współprac. Oceniając bardzo wysoko celowość takich działań oraz opiniując pozytywnie zaproponowany model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec i jego pilotażową realizację, proponuje się jedynie sporządzenie na potrzeby przyszłych projektów umieszczonego na ścieżce czasowej algorytmu niezbędnych kroków (etapów) realizacji modelu, co ułatwi innym płynne wejście w taką formę pozaszkolnego kształcenia.

Opracowanie metodyczne

„Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec”

WYDAWCA:

Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej
ul. Wólczańska 223, 93-005 Łódź

REDAKTOR:

dr inż. Magdalena Owczarek

OPRACOWANIE GRAFICZNE:

FESIDO SP. Z O.O.
www.fesido.pl

DOKUMENTACJA FOTO I VIDEO W PROJEKCIE KRAWIEC:

DUMDUM PICTURES
www.mikolajgorecki.com

e-Publikacja

© Copyright by Wydział
Technologii Materiałowych
i Wzornictwa Tekstyliów,
Politechnika Łódzka, 2022

ISBN 978-83-66741-61-4

Egzemplarz bezpłatny

Projekt: „Model współpracy szkół zawodowych ze szkołami wyższymi w zakresie kształcenia w zawodzie krawiec” UDA-POWR.02.15.00-00-1018/20-00 w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014 – 2020 współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

PROJEKT

KRAWIEC

Dr inż. Magdalena Owczarek
Kierownik projektu

BIURO PROJEKTU

90-543 Łódź
ul. S. Żeromskiego 116
bud. A33, p.223
tel. 42 631 33 99
e-mail: model.krawiec@info.p.lodz.pl

Łódź, Sosnowiec 2022

KRAWIEC